

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Plzeň 2013

Karolína Ťoupalová

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická

Bakalářská práce

INTERNET SAFETY – A SUMMARY WITH TRANSLATION

EN-CZ, CZ-EN

Karolína Ťoupalová

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická

Katedra anglického jazyka a literatury

Studijní program Filologie

Studijní obor Cizí jazyky pro komerční praxi
angličtina – ruština

Bakalářská práce

INTERNET SAFETY – A SUMMARY WITH TRANSLATION
EN-CZ, CZ-EN

Karolína Ěoupalová

Vedoucí práce:

Bc. Skyland Václav Kobylak
Katedra anglického jazyka a literatury
Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

.....

Poděkování

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Bc. Skylandu Kobylakovi za připomínky, cenné rady a metodické vedení mé práce.

Table of contents

1	INTRODUCTION	1
2	THEORETICAL SECTION	3
2.1	Translation process.....	4
2.2	Differences between English and Czech.....	5
2.3	Methods.....	12
3	PRACTICAL SECTION	17
3.1	Translation of the 1 st text.....	17
3.2	Commentary to the 1 st translated text.....	23
3.3	Translation of the 2 nd text.....	28
3.4	Commentary to the 2 nd translated text.....	38
4	RESEARCH.....	42
4.1	Teens use of technology	43
4.2	Cyberbullying victimization.....	45
4.3	Cyberbullying offending	47
5	CONCLUSION.....	49
6	ENDNOTES	51
7	BIBLIOGRAPHY	54
7.1	Print sources	54
7.2	Internet sources	55
8	ABSTRACT.....	56
9	RESUMÉ	57
9.1	Appendix 1 – The first source text.....	58
9.2	Appendix 2 – The second source text	63
9.3	Appendix 3 – A questionnaire.....	73

1 INTRODUCTION

The topic of my bachelor thesis is the Internet safety and it is focused on the translation and translation commentary. The thesis is divided into three main sections. The appendix includes source texts which were used for my translation, and a sample questionnaire, used for my research.

The theoretical section is concentrated on translation theory and differences between English and Czech. However translation theory is very extensive field, so I focused mainly on translation methods which are essential for common translation. The main sources for this section were the book called *K teorii i praxi překlada* by *Dagmar Knittlová* and the book called *A textbook of translation* by *Petr Newmark*.

The practical section includes translations of two selected text with commentary. The topic of texts deals with the topic of the bachelor thesis – The Internet safety. The first document called “Rules for parents and their children for safer Internet use” was created by Ministry of Education, Youth and Sports of the Czech Republic and it was translated from Czech into English. The source of the text is the web site of Ministry of Education, Youth and Sports of the Czech Republic and it is written in administrative style. The translation is supplemented by translation commentary, which consists of macro and micro approaches. Macro approach analyses the source text. The text is written in administrative style and typical features of this style are mentioned there. Micro approach describes the methods, which I used during the translation and it is based on the theoretical section of my thesis. The second text called “Cyberbullying” was created by Microsoft and it was translated from English into Czech. It is also supplemented with commentary, which includes macro and micro approaches. It is written in popular-scientific style, so I dealt with differences between these two texts.

In the third part of my theses, I would like to complement the topic “the Internet safety” and therefore I have decided to do a research dealing with this topic. I have created a

questionnaire based on the research, which was done by Cyberbullying Research Centre. On their web site www.cyberbullying.us I had found results of their research, which was done from 2002 to 2007 and I have created a questionnaire that can provide similar answers. The random sample used in United States was from 10 to 18 years old, therefore I have chosen the Podmostní Primary School, Pilsen and the Secondary Technical School of Mechanical Engineering and Secondary Vocational School of Professor Švejcar, Pilsen. The total number of respondents was 60 and 45 of them were girls and 15 of them were boys. The aim of this research was compare the situation concerning the cyberbullying in the Czech Republic and in the United States.

The main goal of this thesis is to provide information about cyberbullying, to show this topic as an international issue and the necessity of spreading children's and parent's knowledge of cyberbullying by translating two different texts dealing with this topic. It can also be used in support for further translation on this topic.

2 THEORETICAL SECTION

The term Internet safety is closely related to the term cyberbullying, and therefore this thesis focuses primarily on this topic. Cyberbullying is currently a highly discussed topic concerning most people, predominantly children all over the world. Although many organizations pay close attention to this issue, the number of victims of cyberbullying is still growing. [1,2]

The best way to prevent cyberbullying is to educate kids about its consequences and teach them to respect others and help the victims. Another equally important topic is the familiarity of parents with modern technologies that are frequently used by children. Both of these issues are discussed in the translations in the practical part of this thesis. [3]

As already mentioned, cyberbullying is a global problem and therefore it is necessary to spread the information all around the world. This is the reason why the author of the thesis decided on a translation on this topic. Translations are supplemented by commentary and in the beginning, there is also a practical part dealing with translation theory and differences between English and Czech, as it is necessary to know some general rules for translation. Not only it is useful to examine the texts in terms of translation and translatology, it can be helpful to compare the style and content of both texts, shedding light on the issue in general.

2.1 Translation process

“Translation is the communication of the meaning of a source-language text by means of an equivalent target-language text.” [4] An important task for every translator is to (1) understand the general meaning and (2) transform it into another language. The translation should also corresponds a certain situation in order to make it intelligible to the recipient. The general meaning is closely related to the form, this means that the translation is required to maintain the form of the original text, including, for example maintaining the numbering of the individual paragraphs. The translation has to preserve also the aesthetic value of the original and has to retain the original function. [5]

Therefore we can declare that the translation is very difficult process and it is not only the mechanical replacement of source language characters by target language characters. In case, when the translation complies the conditions above, it can be called a functionally suitable. That means, that the translator express the information in target language in such a way that it is comprehensible to a recipient of the target language in the same way as the original was comprehensible to its recipients. The translator has to make such an operation, the result of which is the functional equivalent. The equivalency will be discussed in subsequent chapters. [6, 7]

2.2 Differences between English and Czech

Due to the fact, that English and Czech languages are not only typologically, but also culturally, historically, socially and geographically distant and distinct from each other, very few direct equivalent can be found. In this chapter, I will discuss the partially equivalents. They can be divided into four groups: formal differences, differences in denotation, differences in connotation, differences in pragmatics. [8]

2.2.1 Formal differences

1. One word – more words

In comparison with Czech, which is synthetic, flexional language, English is an analytic, isolating language and therefore more multiple-word can be found in English language. [9]

Analytic or multiple-word terms in English are used in positive or negative evaluation. For example: *old man – děda, poor thing/soul – chudák*. There are some cases, when one-word Czech expression is equivalent to multiple-words English expression. For example: *in a little bitty while – za malou chvíl/ič/ku, chvíl/in/ku*. In another case, rational and emotional expression in English is expressed by two words and for the expression in Czech only one word is used. For example: *a big old car – bourák*. By this word *bourák* we express that the car is big and also old in only one word. [10]

An analyticity of English can be seen in many cases of English verbs with addition that are translated using the Czech pre-fix verbs. For example: *get up – vstát, pick up – zvednout, come out – vyjít, go away – odejít*. More common is a situation of phrasal verbs. For example: *get dark – stmívat se, have a seat – posadit se, get good again – uzdravit se, come running – přiběhnout, tear to pieces – rozsápat*. [11]

In some cases, the Czech is more analytic than English. *Trapped – lapený do pasti, cog – ozubené kolečko*. This can be seen mainly as a result of expressing the expressiveness. *Laugh – válet se smíchy, be cagey – umět si dávat majzla*. [12]

2. Explicitness – implicitness

It is generally supposed that multiple language units are also more explicit. The explicitness show itself by larger amount of information that is expressed. For example: *poker game* – is translated into Czech only as a *poker*, because it is not necessary to add a distinguish language unit (*hra*), the meaning is unequivocal. As other examples I can mention: *square tile – kachlík, woven wicker bag – proutěná kabelka, fetch off one's hat - smeknout, snuff one's nose – odfrknout si*. [13]

The English nominal phrases are translated into Czech by the words which are much more explicit, since the Czech does not has the opportunity to use the same semantic structure and adds at least the prepositions. *radio programs – programy v rádiu, college boys – kluci z university*. [14]

Sometimes the translators add information that was implicated in the source language, because they try to be more explicit. However, this type of information follows from the context and it causes a prolongation of the target text. *Jet pilot – pilot tryskové stíhačky, cistern – nádržka na vodu, lobby – hotelová hala*. This addition may be caused by the absence of a direct equivalent in Czech. *Controls – páčky a kolečka*. Information is added also during a verbalization, the change of the noun expression in English into the verb expression in Czech. *Till dawn – dokud se nerozední*. The translator is eligible to use these explicit phrases because they are well readable. *At every look – kdykoli jsme se po ní podívali*. This translation is much better than: *na každý pohled*. Or: *without any time trouble – nebude to žádný problém a bohatě to stačíme*. Also more appropriate than: *bez potíží co do času*. [15]

Considering the fact, that the text must be necessarily extended in many cases, the compression on the other side is required. This relates to omission of some information and

reduction of the target text. For instance: *day off* – *volno*, *in white suits* – *v bílém*, *fur-lined gloves* – *rukavice s kožešinou*. [16]

3. Noun groups and prepositional phrases

There is a difference between noun groups in English and Czech. At least one extra preposition can be found in the Czech translation. This preposition helps us with the identifying of the relationship between a premodifier and a head. The relative position of these two is also very important. *Club discussion*, is translated as: *debata v klubu*, whereas *discussion club*, is translated as *diskusní klub*. In most cases, each premodifier is dependent on a subsequent component of a phrase. *A retired company director* – *ředitel společnosti v důchodu*, *a steep iron ladder* – *příkrý železný žebřík*, *a severe food shortage* – *krutý nedostatek potravin*. Some of the noun groups can be considerably longer. *Hand-woven maize leaf tile mats* – *ručně pletené rohože s kukuřičného šustís kachličkovým vzorem*, *heat-resistant glass lamp shades* – *lampová svítidla ze žáruvzdorného skla*. In other cases, an interpretation in two ways is possible. *A light green coat* can be translated as *světlezelený kabát*, but also as *lehký zelený kabát*. *Thin gloves hands* are translated either as *ruce v tenkých rukavičkách*, or *tenké ruce v rukavičkách*. Only broader contexts can help us decipher the right meaning of these phrases and the incorrect interpretation causes mistakes in the translations. The right way how to translate *red hot tea* is *vřelý čaj*, instead of *červený horký čaj*. The sentence *The firm prefers French educated lawyers* means *Firma dává přednost právníkům kteří mají fransouzské školy*, instead of *Firma dává přednost francouzky vzdělaným právníkům*. In the case, when the first component of a phrase is a color and the second one is a material, the interpretation is the same. *A red brick house* can be translated as *dům z červených cihel* as well as *červený cihlový dům*. [17]

2.2.2 Differences in denotation

These differences are caused by a different level of abstraction, a diversity of languages and emphasizing of different views on the reality. The reality remains the same or it fulfills an identical function in the text, therefore the information remains unchanged. [18]

1. Specification and Generalization

The most common semantic difference between the language unit in English and in Czech is grounded on the fact, that the Czech equivalent contains an extra semantic unit. This is called a specification. The opposite process, called a generalization, is less common. During this process, a semantic unit is suppressed, a generalization and an increasing the degree of abstraction take place. The generalization affects mainly the nouns. *Storebread – chleba, rangeland grass – pastviny, horse chestnut – ořech.* [19]

The specification can be seen mainly in the Czech translation of English verbs. The English verbs are regarded more as a connecting elements between a nominal carriers of meaning, whereas in the Czech sentence, the main carrier of meaning is a verb. For instead, the English verbs as *go, come, arrive, leave* do not include semantic elements and compared to their Czech equivalents they are ambivalent. The Czech verbs are also enriched by a category of verbal aspect. English *go* can be translated as *jít/jet*, but also as *chodit/jezdit*. Generally, it may be said, that Czech equivalents of the most frequented English verb groups are semantically richer and more specific. With other parts of speech, the specification can be seen considerably less frequently. With nominal parts of speech, we can see mainly an element specifying the type of the noun. For example: *field – hřiště, parts – součástky, soldering iron – letovací pájka, all the time – celý den*. The Czech equivalents of English adjectives sometimes contain an extra detailed specification, such as color, *red – rudý, brown – ořechový.* [20, 21]

2.2.3 Differences in connotation

Most of the words are connotatively neutral, but they can obtain connotative when they are used in the text. Some language units are regarded as expressive or intensifying and they are marked as such in good dictionaries. However, this evaluation is not reliable because it has changed over the time. [22]

We can distinguish expressive and stylistics connotations. In my thesis, I will discuss only the expressive connotation. Expressiveness is understood as a highlighting of

a statement and strengthening of the effect on the addressee. Positive or negative expression is a reflection of how much is the attitude of the speaker influenced by emotions. Different means of expression are used for emotional evaluation. Some of them are used mainly for this purpose, for example the interjections, other of them are primarily used for the communicative function. In English, the emotionality doesn't have to be expressed by language means but it is clear from the context. On the other hand, in Czech, we can find many more morphological language means, that are used for the expression of emotionality. [23]

In English and Czech languages, there is different arrangement of the language layers, therefore a Czech translator use the language means, that Czech makes available and that considers adequate for the given style and situation. It means, that he uses the means, that are mark as "hovorově expresivní" or "obecně české zhrubělé" (hovorové, obecně české, slangové, expresivní, zhrubělé, vulgární výrazy) in Dictionary of the literary Czech language. On the other hand, if we follow the modern English dictionary (The Random House Dictionary) we have much less indication available (Informal, Slang, Southern U. S.).

A capturing of the right connotation is very important to not change the purpose of the text. Nowadays, translators prefer a functional translation to a philological. The functional translation is smoother and more readable. The common terms and collocations can be found there. [24]

1. Expressive connotation

An emotionally neutral expression in English corresponds to the emotional equivalent in the form of diminutives in Czech: *a star – hvězdička, a daughter – dcerka, right front of me – zrovinka přede mnou*. The choice depends on the translator's subjective conception of the translated work. The form of diminutives don't have to always signify an emotional evaluation, they can also name the things, that are smaller than usual. For in-

stance: *wheels – kolečka, map – plánek*. In these cases, an Czech equivalent in the form of diminutive is necessary. Non-use of this form would lead to unusual connection: *tip of the soldering iron – špička letovací pájky* rather than *špice letovací pájky*. There are also some cases, when these forms can be changed: *tile – dlaždice* but also *dlaždičky*, *hill – kopec/vršek*. Diminutive suffixes don't have to always signify positive evaluation. It can be also negative or ironic: *handsome – hezounek, that type of language – řečičky*. Without the context, it is very difficult to decide, if the evaluation is positive or negative: *navy guy – námořníček*. [25]

An emotional attitude expressed by different language means in English and Czech: English prefers another language means to synthetic Czech. The emotional expression is expressed analytically, lexically, by combination of neutral language means with a expressions that serve as carriers of emotional attitude. The most common expression is an adjective *little* or *old*. [26]

These combinations are for example: (a) A diminutive of an expressive expression: *a little bit – trošinku, I sort gave her the old eye – kapánek jsem po ní házel očkem*. (b) A diminutive of neutral expression: *old hand – pacička*. (c) An expressive non-diminutive expression and the expression in the source language is non-standard: *old guy – stařík, old sport – pašák*. (d) A Czech expressed expression in general: *little kid – škvrně, little child – prcek*. [27]

A negative expression can be expressed by a substantive *bastard*: *a lazy bastard – lenoch, a rude bastard – hulvát* or *a job: little Englisj job – fáro*. Also the intensification of our stance is possible, for example using the adjective *tiny*: *a tiny bit of light – proužínek světla, tiny little kid – malilinkatej/mrňavoučkej šprček* or an expression *little bitty – little bitty voice – tenounkej hlásek*. The displeasure, anger or resentment can be expressed by a term *damn*: *in the damn vat – do toho pitomýho baru*. On the other hand, the condemnation is usually expressed by the adjective *lousy, corny, dirty*: *a lousy personality – odpornej charakter, it was a lousy book – ta kniha byla mizerná, in the dirty movies – v bijáku*. [28]

2. The intensification

Intensifiers are very often used in speech. They expressed a large degree of a feeling or an attitude. Their importance varies with the language simultaneously. Some of them can express rather the intensity: *terrifically intelligent* – *pekelně inteligentní* then the evaluation: *a terrific bore* – *příšerná nuda*, *he wrote the terrific book* – *napsal tu senzační knihu*. [29]

Some intensifiers as *damn*, *pretty*, *goddam*, *hell/helluva* have many varied equivalents in Czech. This can be shown in the following examples: *she was pretty skinny* – *byla hrozně hubená*, *pretty nice* – *moc milej*, *pretty dark* – *byla dost velká tma*, *anything pretty personal* – *nějaký důvěrnosti*, *a pretty heavy drinker* – *v jednom kuse nasával*. [30]

2.3 Methods

The hotly contested problem of translating has always been whether to translate literally and preserve the original style of the source text, or freely and express our own style. Up to the beginning of the nineteenth century many writers gave preference to some kind of free translation. We can find many examples of revolutionary slogans (the spirit, not the letter; the message rather than the form; the matter, not the manner) of writers who wanted the truth to be easily read and understood. For example the writers Tyndale and Dolet were burned at the stake. On the other hand, at the turn of the nineteenth century, the anthropology research has proved that the research must be as literal, as possible. This approach can be seen in the translations of the extreme literalists Walter Benjamin and Vladimir Nabokov. [31]

According to the translator Peter Newmark, several translation methods can be defined. These methods include: word-for-word translation, literal translation, faithful translation, semantic translation, adaptation, free translation, idiomatic translation and communicative translation. [32]

1. Word-for-word translation

The main use of this method is to understand the mechanics of the source language or to understand the source language before we begin with the translation. Word-for-word translation is often demonstrated as interlinear translation. With words of the source language immediately below words of the target language. In this method of translation the source language word order is preserved and every single word is translated by its most common meaning, out of context. [33]

2. Literal translation

This method can be used during a pre-translation process, where it indicates the problems which appear to be solved. This method converts the source language grammati-

cal constructions to their nearest target language equivalents. But again, every lexical word is translated on its own, out of context. [34]

3. Faithful translation

This method tries to reproduce the contextual meaning of the source language but stick to the rules of the grammatical structure of the target language. It means, that cultural word are transferred instead of translated and the degree of grammatical and lexical deviations from source language norms is preserved. This translation is very faithful to the intentions of the source text author. [35]

4. Semantic translation

The difference between the faithful and the semantic translation is that this one is more flexible, allows for the translator's empathy with the original and several exception to fidelity of the source text are admitted. It must take more account of the aesthetic value of the source text and in the finished version no assonance, repetition jars or word-play cannot be found. Also the cultural words may be translated by culturally neutral third or functional terms instead of the cultural equivalents and it may make other small compromises to the readership. [36]

5. Adaption

This is the 'loosest' form of translation and it is used mainly for theatre and poetry. Only what is preserved is the theme, characters and plots and the culture of the source language is converted to the target language and the rest is rewritten. In the past many poor adaptations have been produced thanks to the method of translating them literally and then rewriting by an established dramatist or poet. [37]

6. Free translation

“Free translation reproduces the matter without manner, or the content without the form of the original.” [21] The translation is very often much longer than the source language, prolix and pretentious and has nothing common with the real translation. [38]

7. Idiomatic translation

This translation reproduced this message of the original and observed the rules of the source language but in addition some idioms and colloquialism can be found in the translation. [39]

8. Communicative translation

The aim of this translation is to preserve the content and the language to be readily acceptable and comprehensible to the readership. [40]

According to Dagmar Knittlová, the translation process uses many types of names how to term these methods however all of them are intended to solve the same problem. Generally they were called just the methods. Later the German, Russian and Czech linguists came with the seven basic methods that address the lack of a direct equivalent in the target language. These seven basic procedures from the simplest to the most complex include: transcription, loan translation, substitution, transposition, modulation, equivalency and adaptation. [41]

1. Transcription

Representation of the language in written form which is adapted to the target language. Transcription should be not confused with transliteration. Transliteration means representing one system of writing in another. Using this method may cause a sound distortion. [42, 43]

2. Loan translation / Calque

This is literal or word-for-word translation of words or phrases borrowed from another language. For example: *a skyscraper – mrakodrap, a pot flower – hrnková květina*. [44]

3. Substitution

Replacement of one language unit by another with the same meaning. For instance replacement of a noun by a pronoun. [45]

4. Transposition

Necessary grammatical changes as a result of another language system. [46]

5. Modulation

Semantic change in the concept of a specific language unit. For instance: *angle-joint of a pipe – koleno potrubí*) [47]

6. Equivalency

Usage of the stylistic and structural methods that are different from the original. For example during the expressing of expressiveness: *my sweet girl – děvenka*. [48]

7. Adaptation

Replacement of a situation in original language by another appropriate situation. This method is used, when there does not exist an equivalent in the target language. For example during translation of a proverb or a play on word. [49]

American linguist Gerard Vazquez-Ayora presents eight strategic approaches based on the observed regularities from practice. These are: transposition, modulation, equivalency, adaptation, amplification, explication, omission, compensation. [50]

8. Amplification

Enlargement of the text. [51]

9. Explication

The addition of explanatory information. [52]

10. Omission

Leaving out redundant information. [53]

11. Compensation

Placing of information from source text into a better place in the target text. [54]

3 PRACTICAL SECTION

3.1 Translation of the 1st text

“Rules for parents and their children for safer Internet use”

The Internet is used for detection of some necessary data in formal schooling and during leisure activities. Alongside with the positive aspects, use of the Internet has also many negatives - the risk of spreading viruses, misuse of personal data and the possibility of contact with undesirable individuals or inappropriate information. The danger of computer addiction may be reflected by the dependence on e-mail or chat communication, online circuits, stock markets, online events, online shopping, online pornography and computer games. Through focus discussion groups (chats) and email, children are vulnerable to commercial exploitation or sexual abuse by child molesters. Many children watch pornography, including child pornography, on the Internet. Accessing the Internet is very easy – children can connect to the Internet from the computer at home, at school, or in Internet cafes or clubs.

As a response to these problems the “Rules for parents and their children for safer Internet use” have been worked out. Some children and young adolescents are becoming addicted to the Internet and its desired websites. Their ability to communicate with people of the opposite sex decreases. Communication is then reduced to passive browsing of online images. Nevertheless, hardcore pornography may in some circumstances lead to violent behavior and even cause some problems in intimate life. Also the danger of overloading of organism during prolonged sitting in front of the monitor with the accompanied by risk of back injury and other negative health impacts cannot be overlooked. In young children, the risk of causing damage to the cerebral cortex of the central nervous system may also be serious threat.

The penalties for pornography can be found in § 205 of the Criminal Code – endangering morality (the person who introduces, diffuses, makes it available to the public ... images or other objects threatening morality which manifest disrespect to the man, or violence, or in which can be found sexual intercourse with a child or an animal, or other sexually pathological practices will be punished by imprisonment ...). Despite the obvious negatives, common Internet pornography is not a subject to penalties under the criminal

law of the Czech Republic. Unless, somebody starts to examine how the web site operator ensures, that the content is not accessible to children under eighteen years old.

Therefore it is necessary to direct preventive measures in the sense of warning against hazard that may be dangerous for children, parents and the general public during communicating via the Internet. During the implementation of the “Internet to schools” program, it is necessary to pay attention to teach children how to use the Internet safely.

“Rules for parents and their children for safer Internet use” were first formulated in the conclusions of the 2nd World Congress against the commercial Sexual Exploitation of Children in Yokohama from 16 to 20 December 2001, which continued the work started at the World Congress I against the commercial Sexual Exploitation of Children in Stockholm in 1996.

During the previous years there has been large increase in preventive activities against child pornography. The largest international forum on this topic was for instance the Conference in Vienna in 1999 or the UNESCO conference held in the same year in Paris. Congress in Yokohama continued in these activities. The result of this congress was a consensus in the principles of fighting against child pornography.

- zero tolerance of child pornography on the Internet,
- need to develop a global partnership among all stakeholders and service providers,
- criminalization of child pornography on a global scale,
- strengthening the process of law enforcement at the national level and improving international cooperation of law enforcement agencies in individual countries,
- closer cooperation between the government and the Internet industry.

In this context, the “Rules for parents and their children for safer Internet use” were distributed at the 2nd World Congress against the Sexual Exploitation of Children in Yokohama.

International experience can be used only partially in the Czech Republic. Therefore it was necessary to modify the rules with regard to the achieved level of social and economic development of the Czech Republic and the domestic cultural customs and traditions in the country. This submitted document respects all these facts and it is designed in two versions – one for children and the second for their parents.

Parents and general public will be introduced to the “Rules for children for safer Internet use” and the “Rules for parents for safer Internet use” on the web side of the Ministry of Education, Youths and Sports of the Czech Republic www.MSMT.cz under the chapter of Prevention – Documents and Materials. Individual schools can then use this information in their daily work.

The Ministry of Education, Youths and Sports of the Czech Republic has initiated the creation of a text concerning the issue of commercial sexual exploitation of children. These documents have been included into the curricula of primary, special, high and Higher Vocational schools. These issues are compiled into the Framework General Educational Program in a manner that they were aligned with the human rights, prevention of xenophobia and racism, the Convention on the Rights of the Child, etc. “Rules for parents and their children for safer Internet use” can be used in subjects such as computer science, crafts, family care, civics and other scientific subjects. It is advisable to Internet safety to become an integral part of the leisure activities of students in the contact with the Internet, including their activities in school libraries.

In the area of public awareness, education and prevention, the reasonable extension of education of teachers, creation of methodical materials for schools and other school facilities and incorporation of these particular issues into modernized textbooks for civics and family education are expected. This issue will also be integrated into the social science education at secondary and professional vocational schools, as well as into the preparation of future university teachers.

The explanation of each point of “Rules for parents and their children for safer Internet use” will be done by each school according to its terms, based on publications provided by the Ministry of Education, Youth and Sport or alternatively by another current sources including the website of the Ministry of Education, Youth and Sports.

RULES FOR CHILDREN ON SAFER INTERNET USE

- 1) Never disclose your permanent address, phone number or your school address, names and addresses of your parents and family members, including their work phone numbers, to anyone who you met online, except the case, when your parents (or people who look after you) directly allow it to you.
- 2) Do not send anyone photographs, or a credit card number or details of the bank account and any personal information via the Internet without consulting it with your parents.
- 3) Never tell anyone, not even your best friend, the password or login to your web site or computer.
- 4) Without the permission of your parents, never arrange an appointment with anyone you meet online. At home, they unconditionally have to know where you are going and why. Even if your parents (or people who look after you) allow you to meet such a person, do not go to the appointment by yourself and meet at a public place.
- 5) Never continue chatting if the things that are being discussed there embarrass or scare you. Always tell your parents (or people who look after you) about such experience.
- 6) Never respond to malicious, abusive, vulgar or crude e-mails. It is not your fault that you have received them. When it happens to you, tell your parents.
- 7) Never open files attached to e-mail messages that come from people or places you do not know. They can contain viruses or other programs that can destroy important information and significantly damage your computer's software.
- 8) Always tell your parents (or people who look after you) about all cases of unpleasant, vulgar expressions on the Internet; the same applies for pictures with vulgar themes.
- 9) Always be yourself and do not try to pretend that you are someone else (someone elder, a person of the opposite sex, etc.)
- 10) Always remember the following rule and behave according to it: if some website notes that information is intended for adults only, or is accessible only for people of a certain age - this must be respected and people who do not meet these criteria are not allowed to open it.
- 11) Make an agreement with your parents regarding the rules of the usage of the internet and obey them. Especially agree on when and for how long you can use the Internet.

- 12) Remember the following rule forever: if someone offers you something online and that sounds so tempting, it does not appear to be truth, do not believe him – it is a lie.
- 13) If you find something online and you consider it illegal, tell your parents.

RULES FOR PARENTS ON SAFER INTERNET USE

- 1) Let your child inform you about services that he/she uses and assure yourselves that you know all the details about them. This will also broaden your knowledge of the Internet.
- 2) Never allow your child to meet someone who he/she has met online alone without your supervision. In the event, when you allow this appointment to happen, accompany him/her.
- 3) Show interest in your children's online friends in the same way as you are interested in their school friends.
- 4) The basis of communication between parents and their children is openness. In case your child went through some unpleasant experience with any frightening content or unpleasant person, it is not a solution to punish the child or even prevent him/her from using the Internet. Instead you should give him/her advice in how to avoid this experience in the future. The way the parent behaves in this situation will determine whether the child confides in him/her in the future.
- 5) A child can visit an inappropriate site quite easily by accident. For these cases there is no one hundred percent protection and it pays off to educate children so that they construe such situations in a way corresponding to their age, because you cannot spend all their free time with them.
- 6) Danger of entering a site with inappropriate content can be diminished by options built into the Internet browser and also, through special programs containing a continuously updated list of web sites that are improper for children. These programs are usually available free of charge.
- 7) Consider a joint e-mail inbox with your child.
- 8) Pay attention to the files your child downloads from the Internet and save on your hard disc.
- 9) Watch how much time your child spends at the computer. Does he/she play more often in the virtual world than on the playground? Does he/she spend more time in the vir-

tual word of games more often than on the playground? Does he/she spend more time on the chat and communicating more with anonymous people (hidden behind chat nicknames) than with his/her real friends? Have you noticed any symptoms resembling addiction to chat or computer games? Do not let virtual reality engulf your child!

10) You can ask a teacher, a psychologist or Internet companies for advice on teaching children how to use the Internet safely.

3.2 Commentary to the 1st translated text

3.2.1 Macro approach

Source. This text was taken from a website of Ministry of Education, Youth and Sports of the Czech Republic (www.MSMT.cz) and it could be found under the chapter Prevention – Documents and Materials. The “Rules for parents and their children for safer Internet use” were distributed at the 2nd World Congress against the Sexual Exploitation of Children in Yokohama. However International experience can be used only partially in the Czech Republic. Therefore it was necessary to modify the rules regard to the achieved level of social and economic development of the Czech Republic and the domestic cultural customs and traditions. The author of the Czech version is PaedDr. Jiří Pilař.

Style. The text is written in administrative style and it is divided into three parts. The first part is a general introduction to the “Rules for parents and their children for safer Internet use” and it is addressed to the general public. “Rules for children for safer Internet use” can be found in the second part and they are addressed mainly to children. In the third part, there are the “Rules for parents for safer Internet use” which are addressed mainly to parents. The first part is divided into paragraphs and some of the items have a bullet. This is helpful for better orientation in the text. The last two parts are divided into paragraphs and each paragraph is numbered.

Sentence structure. In the text the simple, complex, compound, and complex/compound sentences can be found. The simple sentence consists of only one finite verb. For example: *Pro školní výuku se internet **využívá** ke zjišťování mnoha potřebných údajů.* The complex sentence is composed of one independent clause and at least one dependent clause. For example: ***Není** tvoje vina, že jsi tyto zprávy **dostal/a**.* The compound sentence is composed of at least two dependent clauses and it does not require a dependent clause. For instance: *Předkládaný materiál toto **respektuje a je směřován** v jedné verzi k dětem a v druhé verzi k rodičům.* The complex/compound sentence is composed of at least two independent clauses and at least one dependent clause. For example: *Kdo **uvádí** do oběhu, **rozšiřuje, činí** veřejně přístupnými ... zobrazení nebo jiné předměty ohrožující*

mravnost, v nichž se projevuje neúcta k člověku, nebo násilí, nebo která zobrazují sexuální styk s dítětem, se zvířetem nebo jiné sexuálně patologické praktiky, bude potrestán odnětím svobody. This sentence is taken from the Criminal Code of the Czech Republic and it is very usual to find these long, complex/compound sentences in legal texts. However, the translator does not have to preserve the original sentence structure, it can be changed by adding some additional information or by dividing the sentence into shorter parts. [54]

Passive voice. The passive voice is used very often in administrative style. In English, the passive voice is used more frequent due to the fact that English is an analytic language. However, Czech uses the passive also very often. Many examples of passive voice can be found in this text. For example: *Nebezpečí závislosti na počítači se může projevit závislostí na e-mailové nebo “chatové” komunikaci, na online okruzích, burzách, online akcích, online nakupování, online pornografii a počítačových hrách.* The translator also does not have to preserve the voice which is used in the source text. In some cases, it is necessary to change the voice because of another sentence structure is preferred.

Tenses. The most widely used tense in the text is the present tense. However the past and future tenses are also used in the text. The present tense: *Na tyto problémy reagují zpracovaná „Pravidla pro rodiče a děti k bezpečnějším užívání internetu.“* The past tense: *V období poslejších pěti let došlo k velkému nárůstu preventivních aktivit proti dětské pornografii.* The past tense in Czech is often expressed by using the perfective aspect. The future tense: *Seznámení rodičů a široké veřejnosti bude realizováno zveřejněním „Pravidel pro děti k bezpečnějším užívání internetu“ a zveřejněním „Pravidel pro rodiče k bezpečnějším užívání internetu“ na webových stránkách MŠMT www.MSMT.cz pod kapitolou Prevence – Dokumenty a materiály.*

Imperative. The imperative is very typical for documents which include any rules or instructions. Therefore the imperative can be found in every paragraph in the last two parts. For example: *Vždy řekni rodičům (nebo lidem, kteří se o tebe starají) o všech případech nepříjemných, vulgárních výrazů na internetu, totéž platí i pro obrázky s vulgární tematikou.* To emphasize the imperative, the word *nikdy* – never is also used very often in

the text. For example: *Nikdy nikomu, ani nejlepšímu příteli, neprozrad' heslo nebo přihlašovací jméno své internetové stránky nebo prohlížeče.*

References. Both anaphoric and cataphoric references can be found in the text. The most common is the anaphoric reference which can be found very often in the text. The examples of the anaphoric reference are: *Některé děti a mladí dospívající se stávají závislími na internetu a jeho žádaných stránkách.* The pronoun *jeho* refers back to the noun *internet*. Or *Vedle pozitivních stránek užívání internetu se setkáváme i s negativy, mezi něž patří nebezpečí šíření virů, nebezpečí zneužití osobních dat, možnost kontaktu s nežádoucími jedinci nebo s nevhodnými informacemi.* The pronoun *něž* refers back to the noun *negativa*. In the second part, “Rules for children for safer Internet use” the cataphoric reference can be also found, although this is not so common. For example: *Nikdy nesděluj adresu svého bydliště ..., někomu, s kým jsi se seznámil/a prostřednictvím internetu, jestliže Ti to rodiče (nebo lidé, kteří se o Tebe starají) přímo nedovolí.* The pronoun *někomu* refers to *s kým jsi se seznámil/a prostřednictvím internetu* which is introduced later. Or *Vždy buď sám sebou a nezkoušej si hrát na někoho, kým nejsi (na staršího, na osobu jiného pohlaví, apod.).* The pronoun *někoho* refers to *kým nejsi* which is introduced later.

3.2.2 Micro approach

The theoretical part of this thesis was focused on the lack of a direct equivalent in the target language and on the methods which can be used to solve this problem. In this chapter, I would like to give examples of some methods which were used in the translation.

Modulation. This method was used very often because there are many language units in the source text which cannot be translated literally and some semantic changes are essential. For example: *Na tyto problémy reagují zpracovaná “Pravidla pro rodiče a děti k bezpečnějšímu užívání internetu”.* This sentence structure is typical for Czech due to the fact that it is a synthetic language and it has free words order. However the translator had to translate it: *As a response to these problems the “Rules for parents and their children for safer Internet use” have been worked out,* because English has strict words order and

this is more comprehensible to the English reader. Another example of modulation is the sentence: *Prostřednictvím diskusních skupin (chatů) a elektronické pošty jsou děti ohroženy možnými pachateli pedofilních forem sexuálního a komerčního zneužívání.* This sentence was translated as: *Through focus discussion groups (chats) and email, children are vulnerable to commercial exploitation or sexual abuse by child molesters.* [55]

Transposition. This method is used very often in translation from English to Czech or in the opposite way. Different language systems in these languages are considered as a reason for this. There can be found different types of transposition in the translation. Transposition of part of speech: *computer addiction – závislost na počítači, credit card number – číslo kreditní karty, přístup k internetu – accessing the Internet.* Transposition of clause: *Zahraniční zkušenosti jsou v České republice aplikovatelné pouze částečně, proto byla nutná jejich úprava vzhledem k dosažené úrovni sociálního a ekonomického rozvoje České republiky a k domácím kulturním obyčejům a tradicím.* This sentence is very long therefore it was appropriate to divide it into two parts, in order to make it more comprehensible to the English reader: *International experience can be used only partially in the Czech Republic. Therefore it was necessary to modify the rules with regard to the achieved of social and economic development of the Czech Republic and the domestic cultural customs and tradition in the country.* As it was already mentioned in the macro analysis, the passive voice can be found very often in the source text and the author does not have to preserve it in his translation. For example: *Vysvětlení ke každému bodu „Pravidel pro rodiče a děti k bezpečnějším užívání internetu“ provede každá škola podle svých podmínek na základě publikací zasílaných ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a případně dalších aktuálních zdrojů včetně webových stránek resortu školství.* This sentence was translated using the passive voice with regard to the fact, that the actor of process is not so important as the way how it was done. *The Explanation of each point of “Rules for parents and their children for safer Internet use” will be done by each school according to its terms, based on publications provided by the Ministry of Education, Youth and Sport or alternatively by another current sources including the website of the Ministry of Education, Youth and Sports.* [56]

Explication. An instance of explication can be found for example in the sentence: *Přes zjevná negativa běžná internetová porbografie nepodléhá sankcím podle našeho trestního zákona.* – *Despite the obvious negatives, common Internet pornography is not a subject to penalties under the criminal law of the Czech Republic.* The translator explicated the phrase *našeho zákona* as *criminal law of the Czech Republic*. This change was necessary because of the English, or any other reader, does not know criminal law of which country could it be. [57]

Omission. In some cases, some information can be regarded as redundant or is impossible to express it in target language. This applies particularly to the individual words. For example: *Tato problematika bude rovněž **organicky** začleněna do společenskovedního vzdělávání ...* – *This issue will also be integrated into the social science .*[58]

Loan words. In view on the fact that the source text deals with the issues related to the Internet, it is obvious that some loan words from English can be found there. For example: *chat (diskusní skupina), email (elektronická pošta), software, online.*

3.3 Translation of the 2nd text

KYBERŠIKANA

Třináctiletá Megan Meier z města Dardenne Prairie ve státu Missouri se na MySpace seznámila s šestnáctiletým Joshem Evansem. Přestože se ti dva nikdy osobně nepotkali, stali se z nich blízcí online přátelé během několika týdnů. Josh tvrdil, že se nedávno přestěhoval do nedalekého města O'Fallon, kde má domácí výuku a ještě nemá telefon. Často si spolu na internetu psali. V té době shledávala rodina Megan v dobré náladě. Po několika týdnech však to, co začalo jako nevinné online flirtování se celé ošklivě zvrtilo. Josh prohlásil, že slyšel, že Megan se nezachovala hezky ke svým přátelům a začal přeposílat zprávy, které mu napsala bez jejího svolení. Zveřejnil o Megan urážlivé komentáře. V poslední zprávě, kterou Josh odeslal bylo uvedeno: „Všichni v O'Fallon ví, jaká jsi. Jsi špatný člověk a každý tě nenávidí... Svět by byl bez tebe lepší.“ Krátce na to Megan spáchala sebevraždu.

Zkušenost Megan byla tragická – tím spíše, že Josh Evans ve skutečnosti neexistoval. Účet na My Space s tímto jménem vytvořila čtyřicetiletá Lori Drew. Matka bývalého Meganina kamaráda, který žil jen 4 domy od jejího. Prokurátoři přišli na to, že tuto urážlivou zprávu odeslala Drew, společně se svojí pracovníci na výpomoc, osmnáctiletou Ashley Grills. Navíc odhalili, že Lori Dew si byla plně vědoma toho, že se Megan léčí s depresí, předtím než odeslala tuto falešnou zprávu.

Po této události, se kyberšikana stala celostátně uznávaným problémem. Americké uskupení WiredSafety, které se zabývá bezpečností na internetu, vzděláváním a pomocí náctiletým na celém světě, iniciovalo program, který pobízí náctileté k tzv. **Přísaze Megan** a k souhlasu, že nebudou používat „technologie jako zbraň k ubližování ostatním.“

Bohužel, Megan není zdaleka jediným náctiletým, kdo byl uštván vytrvalostí kyberútočníků a ani MySpace není jediným dějištěm těchto útoků. Dne 14. října 2010, patnáctiletá Phoebe Prince z města South Hadley ve státě Massachusetts, spáchala sebevraždu po kybernetických útocích přes textové zprávy a Facebook, jenž trvaly rok. Posílala jí je skupina děvčat z její školy. Pokud si myslíte, že terčem kyberšikany jsou pouze dívky, zamys-

lete se znovu. Chlapci jsou také v ohrožení, jak dokazuje případ sebevraždy třináctiletého chlapce jménem Ryan Patrick Halligan z Vermontu, který trpěl měsíce pod náparem kyber-útočníků, kteří chtěli znát jeho sexuální orientaci. V roce 2008, šestnáctiletý chlapec z Brightonu sotva přežil pokus o sebevraždu, o kterou se pokusil kvůli delšímu vztahu s někým, kdo se ukázal být fiktivním chlapcem jménem Callum na internetovém portálu Bebo.

To, co měli všichni tito náctiletí společného, byla důvěřivost a to, že byli náchylní k ponižování od online přátel, kteří nebyli takoví, jací se zdáli.

6.1. Útočníci získávají online podobu

Tyrani byli považováni za problém už v dobách vzniku prvních škol a v dnešní době mají k dispozici mnohem větší množství míst a obětí, ze kterých mohou vybírat. Termín kyberšikana zahrnuje širokou škálu chování, které je nám nějak nepříjemné. Často je to sdílení nenávistných zpráv na sociálních sítích, které navštěvují stovky dětí, které žijí v okolí. V minulosti se zdálo, že šikana může poškodit vaši pověst téměř před každým z vaší školy a v současnosti, kdy děti mají doslova stovky Facebookových přátel, ti samí útočníci mohou kontaktovat opravdu každého ve škole. Kyberšikana se netýká pouze počítačů, ale zahrnuje také posílání ponižujících textových zpráv a nevhodných fotografií přes mobilní telefon. Někdy dospívající nahrají z mobilních telefonů tyto zprávy na internet, aby rozšířili okruh lidí, kteří si je mohou přečíst a ještě více tím dotyčného poškodili.

Kyberšikana: Forma zastrašování a obtěžování, která k útoku využívá elektronické prostředky, jako jsou e-mail, textové zprávy, chat a sociální sítě.

Kyberšikana může mít mnoho podob. Kyber-útočníci posílají urážlivé a výhružné e-maily nebo SMS zprávy. Mohou také útočit prostřednictvím sociálních sítí, kde vytváří nenávistné skupiny, a také mohou kombinovat několik forem najednou, takže jejich oběti mají pocit, že jsou neustále v obležení. Jedna dospívající dívka uvedla případ, kdy ji její bývalý přítel šikanoval přes Facebook, MySpace, Bebo, e-mail, Twitter, ve videích na YouTube,

která neschválila, a navíc i přes SMS zprávy. Nakonec se bála zapnout svůj počítač nebo zvednout telefon.

Nenávidím tě, všichni tě nenávidí....

Měl bys prostě zemřít.

Příklad anonymního příspěvku na webové stránce pro náctileté.

Jiní kyber-útočníci nejsou tolik vytrvalí, ale jsou až překvapivě krutí. Někteří z nich používají online hlasovací stránky, kde vytvářejí veřejné soutěže na nejtlustější nebo nejošklivější osobu v jejich škole. Současné technologie poskytují dostatek možností k tomu, aby toto týrání zůstalo v anonymitě.

Jak moc je situace špatná? Více než polovina středoškoláků byla nejméně jednou vystavena kybešikaně a téměř každý dospívající, se kterým jsme mluvili buďto zná někoho kdo byl šikanován, a nebo byl šikanován on sám.

6.2. Útoky na vaši online pověst

Nejběžnější formou kyberšikany je útok na vaši online pověst, která je velice důležitá. Pokud nemáte v úmyslu zcela se oprostit od vlivu dvacátého prvního století, bude značná část vašeho života trávena, projednávána a zaznamenávána na internetu. V určitém okamžiku mohou vaši online přátelé převýšit ty skutečné a nakonec pro vás může být přechod mezi skutečným a virtuálním světem velmi těžký. Špatná pověst v jednom z nich bude nevyhnutelně mít následky i v tom druhém. Z tohoto důvodu jsou útoky na online pověst nejčastěji zvoleným způsobem, který si kyber-útočníci vybírají.

6.2.1. Čelní útoky

Většina útoků na online pověst je docela jednoduchá. Obvyklý způsob útoku je přes nenávistné skupiny na sociálních sítích. Spočívá například v založení skupiny na sociální síti nebo jiné webové stránky, která je doslova nazvána „Nenávidím Jana Nováka.“ Není to zrovna originální, ale jak jsme už zjistili, kyber-útočníci nejsou příliš bystří.

Zběžný průzkum skupin na sociálních sítích odhalil, že existují doslova tisíce nenávistných skupin. Příkladem jedné z nich byla například Facebooková skupina „Nesnáším Jeremyho _____.“ Co se týče názvu skupiny, jsme delikátní. Název skutečné skupiny obsahoval Jeremyho kompletní jméno a příjmení. Stránka skupiny obsahovala také jeho fotografie, název jeho střední školy, a statusy jako: „Nesnáším Jeremyho, a co vy?“

Tato Facebooková skupina byla jednoznačně kyberšikana. Jak to můžeme říci? Zaprvé, je to zřejmé už z názvu, který obsahuje slovo „nenávidím“. Jako další vodítko může sloužit fakt, že správci, a téměř všichni členové skupiny navštěvují stejnou střední školu. Zajímavé je, že profily lidí ze skupiny „Nenávidím Jeremyho“ se zdály být obzvláště chabé. Na druhou stranu, Jeremy se zdá být inteligentním, dobře vychovaným chlapcem. Za dvacet let je velice dobře možné, že tito kyber-útočníci budou Jeremymu nosit kávu nebo otáčet hamburgery. Což samozřejmě neulehčí tomu, jak špatně se Jeremy cítí dnes.

Technicky tyto skupiny samozřejmě nejsou povoleny. Prakticky všechny sociální sítě výslovně zakazují vytvářet skupiny toho typu. Jeremyho nenávistná skupina skutečně porušuje tři z uživatelských podmínek Facebooku, kdy uživatelé souhlasili s tím, že nebudou obtěžovat ostatní uživatele, nebudou šířit nenávistný obsah, a nebudou k porušení uživatelských podmínek nabádat jiné.

Takže proč Facebook automaticky neodstraní tyto skupiny? Překvapivě to není tak lehké, jak se zdá. Existuje mnoho osob, míst a věcí, které je naprosto v pořádku veřejně nenávidět. Například skupina „Nenávidím růžičkovou kapustu“ má mnoho dlouhodobých členů. V naprostém pořádku je také nenávidět televizní pořady, filmy a hudební skupiny. Na základě počtu fanouškovských a nenávistných skupin vyplývá, že uživatelé Facebooku očividně buďto přímo zbožňují a nebo nenávidí filmy ze ságy Stmívání. Terčem skupiny mohou být i jednotlivci, POKUD jsou to veřejné osoby. To zahrnuje i politiky, ačkoli byste u zveřejňování takovýchto příspěvků rozhodně měli použít svůj zdravý rozum. První dodatek k Ústavě Spojených států amerických povoluje nenávidět jakéhokoli zvoleného úředníka, ale pokud jen přemýšlíte o vytvoření nějaké prázdné hrozby, pamatujte na to, že všechny organizace, jako FBI, CIA, Secret Services and NSA, mají své zaměstnance, kteří prohledávají internet kvůli potenciálním hrozbám národní bezpečnosti.

6. 2. 2. Úroky na vaši identitu

Stejně jako v případě krádeží identity i při útoku na vaši identitu dochází k tomu, že někdo jiný předstírá, že jste to vy. Jediný rozdíl je v tom, proč to dělá. Zloději identity se za vás vydávají, protože chtějí pro sebe něco získat. Může to být například kreditní karta, kterou vyčerpají a nesplácí (do té doby, než vy budete obviněni z neplacení účtu), nebo to může být například číslo sociálního pojištění, které potom mohou prodat nelegálně zaměstnaným pracovníkům. Důležité je, že zloději identity se ve skutečnosti nezajímají o vás, ale chtějí získat vaši identitu kvůli tomu, co z ní mohou vytěžit. Na druhou stranu útok na vaši identitu je jen o vás.

Při útoku na vaši identitu se může kyber-útočník vydávat za vás, protože chce zničit vaši pověst. Tito útočníci často vytvářejí webové stránky se jmény svých obětí, na které potom umisťují nenávistné poznámky nebo jiný obsah. Hlavní myšlenkou je přimět kohokoli, kdo tuto stránku navštíví, aby si o vás myslel, že jste hrozná osoba. Městský soudce z města Ohio se stal také obětí útoku na jeho identitu. Zločinec, kterého dříve odsoudil, vytvořil pod jeho jménem webovou stránku, která ho vykreslovala jako rasistického pedofila. V některých případech nepotřebuje útočník ani vytvářet webovou stránku. Ona nebo on jednoduše použijí vaše pravé jméno a adresu, a zaregistrují vás na stránkách, které podporují užívání drog, pornografií, nebo jakékoli jiné téma, které vás poškodí před přijímací komisí na vysokou školu, potenciálním zaměstnavatelem nebo náborovým pracovníkem, který prověřuje vaši identitu přes internet.

Většina kyber-útočníků je velice vytrvalá v urážení a zastrašování svých obětí, avšak jen několik z nich doopravdy spáchá jménem své oběti nějaký zločin. V roce 2007, americká společnost CastleCops, která bojuje proti internetové kriminalitě, byla napadena někým, kdo vybral PayPal účty několika obětem a peníze z nich přeposlal na PayPal účet společnosti CastleCops. Oběti ze systému PayPal o prostředníkovi nic nevěděly. Vše co věděli bylo, že jejich účty byly vybrány a peníze byly odeslány do CastleCops. Společnosti CastleCops tento útok způsobil značné škody.

6.3. Správa vaší dobré pověsti

Vaše internetová pověst je důležitá mnohem více, než si pravděpodobně uvědomujete. Většina zaměstnavatelů běžně kontroluje online příspěvky kandidátů, kteří se ucházejí o práci. Vaše pověst na střední škole může i po 10 letech ovlivnit vaše výdělečné možnosti. Tomuto problému nejlépe předejete tak, že budete vaši internetovou pověst důkladně sledovat a neprodleně odstraníte jakékoli problémy, co se objeví.

6.3.1. Vyhledejte sami sebe na Googlu

Abyste ochránili vaši internetovou pověst, musíte vědět, co o vás lidé na internetu říkají. Jeden možný způsob jak to udělat, je najít si sama/samu sebe na Googlu. (nebo na Yahoo! nebo Bing. Jakýkoli z těchto nejznámějších vyhledávačů vám poslouží. Jelikož všechny nevyhledávají pokaždé na těch samých místech, bylo by dobré použít několik různých.

Nevýhodou vyhledávání na Googlu je to, že nefunguje u lidí s velice běžnými jmény. Pokud zadáte jméno John Smith najdete 100 000 000 odpovídajících výsledků. Pokud nemáte nějaké neobvyklé příjmení, nejspíše budete muset zadat ještě nějaké doplňující informace. Výhodou toho, když máte velice běžné jméno je, že nikdo nebude předpokládat, že John Smith, zaregistrovaný jako začínající neo-nacista, jste právě vy, a ne někdo jiný, kdo se jmenuje stejně.

Jestliže máte běžné příjmení, bude za potřebí, abyste do vyhledávače zadali vaše jméno a město odkud pocházíte, nebo vaše jméno a telefonní číslo, atd. Také zkuste vyhledat svou e-mailovou adresu.

6.3.2. Pokud je to zapotřebí, obraťte se na profesionála

Pokud zjistíte, že vaše internetová pověst byla kompromitována, je zapotřebí jednat jak nejrychleji to půjde. I když se vám to nyní nezdá důležité, může se to stát velice významným za několik let, až budete hledat svoji první práci. Podle výzkumu, 70% náborových pracovníků odmítlo kandidáty o práci na základě informací, které našli na internetu. Když

už máte být odmítnuti kvůli něčemu co bylo nalezeno na internetu, mělo by to být alespoň něco, co jste doopravdy udělali nebo řekli. Ne něco, co o vás zveřejnil někdo, kdo vás chtěl pošpinit.

Vaší první reakcí by mělo být podání stížnosti přímo správci stránky, na které se tento poškozující výrok objevil. Většina stránek všechny informace, které by mohli být chápány jako škodlivé, neprodleně odstraní.

Pokud to nezabere, zvažte, že byste kontaktovali odborníka. Mnoho společností se specializuje právě na očištění internetové pověsti. Defendmyname, Naymzma nebo Reputation-Defender jsou jen některé z nich. Ovšem nemůžete očekávat žádné zázraky a rozhodně počítejte s velmi vysokou cenou. Monitorovací služby, které hledají na internetu jakékoli potencionální škodlivé příspěvky, které jste zveřejnili, nebo byly o vás zveřejněny, si účtují celkem rozumnou cenu od 10 do 15 dolarů za měsíc. Tyto služby škodlivé komentáře pouze vyhledají, skutečné odstranění informace stojí více než 30 dolarů za informaci.

Poté co oznámíte podobnou skutečnost odborníkům, nezapomeňte v případě potřeby uvědomit i příslušné orgány policie. V opačném případě byste mohli řešit ten samý problém jako tento náctiletý, který zveřejnil příspěvek na serveru Ask.com na Yahoo!

Vím, že jsem se již na podobnou otázku ptal, ale jak mám říct svým rodičům, že přijde FBI?

Už jsem se ptal, jak jim mám říct, že budu obžalován. Ale teď je dost možné, že přijde i FBI. Na Facebooku jsem nějakým lidem vyhrožoval smrtí a oni mi řekli, že na mě zavolají policii. Takže jak to mám říct svým rodičům, a jak mám zabránit tomu, aby mi vynadali?

6.4. Ochrana před kyberšikanou

Očištění internetové pověsti je možné, ale bývá to velice těžké a drahé. Proto je mnohem lepší se především před kyberšikanou chránit, než snažit se napravit škody, které napáchala. Jako ve většině oblastí počítačové kriminality je velmi těžké takovou ochranu zajistit.

Když vyšel najevo příběh „Meganiny sebevraždy na MySpace“, veškerá pozornost veřejnosti byla zaměřena na problematiku kyberšikany. Od té doby tento případ slouží jako názorná ukázka toho, jak obtížné je legálně děti ochránit před obtěžováním nebo nebezpečnými útoky na internetu, jako v tomto případě. Bylo zahájeno trestní stíhání do roka od první reakce veřejnosti. V listopadu roku 2008, byla čtyřicetiletá Lori Dew odsouzena za čin, který právní znalci označili jako první oficiální trestný čin kyberšikany. Toto usvědčení bylo založeno na tom, že Dew porušila smluvní podmínky serveru MySpace, ve kterých je uvedeno, že každý uživatel je povinen poskytnout o sobě pravdivé informace a souhlasí s tím, že nebude „poškozovat nebo ohrožovat ostatní uživatele“. V červenci roku 2009 bylo toto obvinění zrušeno na základě toho, že smluvní strany potvrdily souhlas s smluvními podmínkami serveru MySpace, aniž by jejich obsah doopravdy četly (Už dříve jsme se zmínili o tom, jak tvůrci škodlivého hardwaru počítají s tím, že uživatelé nečtou tzv. licence EULA, což jim umožňuje legálně podstrčit uživateli nechtěný adware. Kyber-útočníci jsou také chráněni tím, že uživatelé souhlasí s podmínkami, které nečetli.)

Případ Drew vedl také k návrhu „Meganina zákona“ (Megan Meier Cyberbullying Prevention Act), který měl úřadům ukládat, aby zveřejňovali seznamy sexuálních delikventů i s místem jejich trvalého bydliště. Od roku 2009 byl však návrh zákona pozastaven ve výboru. Některé sdělovací prostředky tvrdí, že v návrhu zákona se objevil vážný rozpor s prvním dodatkem k Ústavě Spojených států amerických. Je pravděpodobné, že zákony týkající se kyberšikany zůstanou i nadále předmětem k projednávání. Je téměř nemožné ochránit svobodu slova, tak jak se naše společnost snaží, aniž bychom společně s tím také nechránili svobodu nenávislných projevů.

Co můžete udělat abyste pomohli? Pokud víte o nějakém případě kyberšikany ve vaší škole, neváhejte to nahlásit. I v případě, že to nejste právě vy, kdo je jejím terčem. Vytvořte vlastní kampaň proti tolerování kyberšikany. Takováto kampaň může být založena kýmkoli a kdekoli. Po sebevraždě Megan Meier se skupina náctiletých rozhodla rozběhnout kampaň proti kyberšikaně k uctění Meganiny památky. Vytvořili Přísahu Megan, ve které se dospívající zavázali, že budou činit kroky proti kyberšikaně. Zvažte, že byste do jejich kampaně zahrnuli i vaši školu.

Co ještě můžete udělat, abyste se s vašimi přáteli ochránili před kyberšikanou? Buďte opatrní a mějte na paměti těchto hlavních deset kroků k prevenci kyberšikany:

1. **Poznej své online přátele.** Někteří dopívající se vystavují nebezpečí tím, že za své online přátele přijímají osoby, které ve skutečnosti neznají. Zdá se, že věří, že to tak dělá každý. Není to tak. Studie mladistvých uživatelů sociálních sítí, kterou provedli výzkumní pracovníci z Californské University prokázala, že poze 5 % dospívajících má online přátele, které ve skutečnosti nezná. Takže je naprosto v pořádku, když *ignorujete* žádost od člověka, kterého neznáte.
2. **Podepište Přísahu Megan** a pobídněte každého žáka ve vaší škole aby ji podepsal. Nezapomeňte, že útoky kyberšikany jsou proto tak úspěšné, že ostatní žáci se raději připojí a stanou se také útočníky, než by proti nim sjednotili. Přísahu si můžete stáhnout z internetové stránky stopcyberbullying.org.
3. **Omezte množství informací, které zveřejňujete.** Nikdy nezveřejňujte osobní identifikační data, jako je vaše adresa domů nebo telefonní číslo. To vás pomůže ochránit před útokem na vaši identitu.
4. **Buďte obezřetní při nastavení ochrany osobních údajů.** Sociální sítě vám nyní umožňují určit nastavení ochrany osobních údajů téměř u všeho, co zveřejňujete – aktualizace vašich statusů, fotografie, členství ve skupinách – v tu samou chvíli, kdy to zveřejňujete. Důkladně zvažte, do jaké míry chcete aby vaše soukromí bylo veřejným. Nemyslete si, že jen proto, že si nastavíte stránku jako soukromou, na ni nikdo nemůže vstoupit.
5. **Musíte vědět, co o vás vaši online přátelé zveřejňují** – což se týká jak fotografií, tak i komentářů. Vaši přátelé se nemusí starat o ochranu vašeho soukromí tak jako vy.
6. **Věřte svým instinktům.** Pokud vám váš nový přítel začne nahánět hrůzu, vyřadte ho ze svých přátel. Rychle.
7. **Přemýšlejte, než kliknete.** Nezapomeňte, že nemůžete vzít zpátky, co jste jednou dali odeslat nebo zveřejnit. Pokud si nejste jistí, jestli je něco vhodné, tak pravděpodobně není. Při zveřejňování buďte zvláště opatrní, když jste naštvaní nebo smutní. Pokud vás opravdu rozzlobí něco, co jste se dočetli online, než odpovíte, dejte si od počítače malou přestávku.

8. **Ohlaste urážlivé příspěvky.** Online činnost může způsobit více než jen bolest. Tím, že urážlivé příspěvky ohlásíte můžete zabránit sebevraždě. Jak byste se cítili, pokud byste věděli, ale nic neřekli? Je to něco, co si s sebou chcete nést po zbytek vašeho života?
9. **Nešikanujte sami sebe.** Pečlivě přemýšlejte před každým jednotlivým příspěvkem. Často tím, že lidé nejdřív zveřejňují a potom až přemýšlí, ničí svojí vlastní pověst.
10. **Nešikanuj ostatní.** Nikdy se nerozhodnete špatně, pokud budete jednat s ostatními jen takovým způsobem, jakým chcete, aby oni jednali s vámi. Což vás také ochrání od počítačových útoků

3.4 Commentary to the 2nd translated text

3.4.1 Macro approach

Source and style. This text was taken from the book called “Own your space book” written by Microsoft. This is a book intended for all teenagers, their parents or teachers who want to secure their systems and protect their data. Style of the text is popular-scientific and it is mainly addressed to teenagers and people who spend a lot of their time online. The text is divided into chapters, and some chapters are divided into sub-chapters. The final chapter includes ten steps how children can prevent themselves from cyberbullying. These ten steps are numbered and each of them has its own sub-headline. This text has been created mainly for teenagers and thus it is also illustrated.

Sentence structure. Due to the fact that this text is addressed to a different audience and it is written in different style of language than the first translated text, the sentence structure also differs. Simple, complex, compound and complex/compound sentences can be found there, most of the sentences are complex or compound sentences but they are shorter and compared to the first text more comprehensible. For example: *In addition, Lori Dew was fully aware that Megan was being treated for depression before she initiated the hoax.* However, many simple sentences, which are used very often to emphasize the narration can be found in the introduction. For example: *He reposted Megan’s message without her permission. Hurtful comments about Megan were posted online. Then Josh sent a final message stating that, “Everybody in O’Fallon knows who you are. You are a bad person and everybody hates you... The world would be better place without you.” Shortly after that, Megan committed suicide.*

Tenses. Past simple, present simple and present perfect are the most widely used tenses in the text. Present simple and perfect simple can be used in different situations. For example: *The term cyberbullying covers a wide range of harassing behaviors.* – present simple, describing permanent state. *Sadly, today’s technology provides ample opportunities for anonymous cruelty.* – present simple, describing universal truth. *Sometimes kids upload those texts from cell phones to websites, expanding the audience and furthering the damage.* – present simple, habitual activity. *Over half of middle- schoolers have been bul-*

lied online at least once. – present perfect (in passive), describing experience at any point in the past. *In response to Megan’s death, cyberbullying has become a nationally recognized problem.* – present perfect, describing past event with current relevance. *Josh claimed to have recently moved to the nearby town of O’Fallon where he was homeschooled and didn’t have yet a phone.* – present perfect (in passive), describing state or activity that begins in past, continues into present. Inter alia, there may be found also the past simple tense – *The PayPal victims knew nothing of the intermediary*, past perfect tense - ... *Ryan Patrick Halligan of Vermont, who had suffered months of cyberattacks ...* (pg. 2), present progressive (in passive) - ... *Megan was being treated for depression before she initiated the hoax.* [59]

3.4.2 Micro approach

Passive. The text is written in popular-scientific style, thus the sentence structure can be also considered simpler. However, the passive voice is used also very often in the text. Considering the fact that Czech is synthetic language, translation of all these passive constructions using passive would be inappropriate. For example: *The MySpace account using his name was created by 49-year-old Lori Drew ... the hurtful messages were sent by Drew ... Megan was being treated for depression ...* – *Účet na MySpace s tímto jménem vytvořila čtyřiceti devítiletá Lori Dew ... urážlivou zprávu odeslala Dew ... Megan se léčila s depresí ...* In this cases, the translator decided to translate the sentences using active voice to avoid frequent repetition and to make it more comprehensible for the Czech reader.

Equivalents. The second challenge was a special language. Some terms related to bullying and cyberbullying, which are frequently used in the text, have no equivalents in Czech. The translator had to search if certain term in Czech is available and consider whether it is appropriate to apply them it in this context. In case that no equivalent was available, he had to find another term to describe the same thing. For example: *bully*. This word cannot be translated into Czech literally as: *šikanátor*. The most proper translation of

this word is *tyran*. For example in the sentence the word *tyran* can be used in a sentence - *School yard bullies have been an issue since the days of the one-room school house.* - *Tyrani* byli považováni za problém už v dobách vzniku prvních škol, However in the second example, the word *tyran* would not be contextually appropriate and therefore it was necessary to substitute it by another. *In an identity assault, the cyberbully impersonates you in order to trash your reputation.* - Při útoku na vaši identitu se **kyber-útočník** vydává za vás, protože chce zničit vaši pověst. In this case, the translator has decided to translate *cyberbully* as *kyber-útočník*.

Another example can be: *The downside to Googling is it doesn't work well for people with incredibly common names.* The term *Googling* does not have any equivalent or any term with similar meaning in Czech, therefore a translator has to explain it as: *Nevýhodou vyhledávání na googlu je to, že nefunguje u lidí s velice běžnými jmény.*

Verb forms. Common challenges for translator are English gerunds and present participles. Since the Czech language does not have any equivalents to these forms, the translator has to translate them using modulation or transposition. For example: ... *all have people scanning the Internet for potential threats to national security.* This present participle has to be translated as a dependent clause: ... *mají své zaměstnance, kteří prohledávají internet.* Another example: *In 2007, an Internet crime fighting group called CastleCops ...* This present participle has to be translated also as a dependent clause: *Americká společnost CastleCops, která bojuje proti internetové kriminalitě.*

Modulation. As stated in previous chapters, modulation is very common in translations between English and Czech. For example: *In an identity assault, the cyberbully impersonates you in order to trash your reputation.* - Při útoku se *kyber-útočník* vydává za vás, **protože** chce zničit vaši pověst. **To prevent problems your best bet is to monitor is to monitor your online reputation and move quickly if you find any problems - Tomuto problému nejlépe předejete tak, že budete vaši internetovu pověst důkladně sledovat a neprodleně odstraníte jakékoli problémy, co se objeví.** [60]

Transposition. As in the previous translation, different types of transpositions can be found here. Transposition of part of the speech: *suicide attempt - pokus o sebevraždu.*

Transposition of clause: *School yard bullies have been an issue since the days of the one room school house. Today, those bullies simply have a larger venue and a lot more victims to pick from.* - *Tyrani byli považováni za problém už v dobách vzniku prvních škol a v dnešní době mají k dispozici mnohem větší množství míst a obětí, ze kterých mohou vybírat.* [61]

Headlines. The text is divided into chapters and sub-chapters and each of them has its own headline or sub-headline. It is very difficult to translate them because they are intended to be short and interesting. The translator has to endeavour to make them comprehensible to the Czech reader and also short and apposite. For example: *Bullies Go Digital.* – *Útočníci získávají online podobu. Reputation Management – Řízení dobré pověsti.*

Explication. Several terms which are expected to be unknown to the Czech reader can be found in the text. Therefore the translator has decided to explain them. For example: *Megan Meier, a 13-year-old from Dardenne Prairie, Missouri* – *Třináctiletá Megan Meier z města Dardenne Prairie ve státu Missouri ... WiredSafety has initiated a program to encourage teens ...* – *Americké uskupení WaredSafety, které se zabývá bezpečností na internetu, a pomocí náctiletým na celém světě, iniciovalo program, který pobízí náctileté* [62]

4 RESEARCH

To complement my work, I have decided to complete a research dealing with the topic of my thesis, Internet safety. At the very beginning, I have visited a web site www.cyberbullying.us which is managed by Cyberbullying Research Centre. “The Cyberbullying Research Centre is dedicated to providing up-to-date information about the nature, extent, causes and consequences among adolescents.” [63] Under the chapter entitled Research, I have found results of survey which was carried out by Drs. Hinduja and Patchin.

Firstly, I have decided to choose only particular areas of the research, considering the fact that I would like to compare them with the situation in the Czech Republic. Then, I created a questionnaire that can provide the same answers as the American one. The next important step was to choose the same random sample as they did. Of course, it is not possible to make exactly the same research, mainly due to the fact that they worked with a much larger number of students, in some cases the number was over 4000 and the research was done from 2002 to 2007.

I have decided to compare 3 areas of the research: (1) Teens use of technology, (2) Cyberbullying victimization and (3) Cyberbullying offending. The random sample used in United States was from 10 to 18 years old, therefore I have chosen the Podmostní Primary School, Pilsen and Secondary Technical School of Mechanical Engineering and Secondary Vocational School of Professor Švejcar, Pilsen. The total number of respondents was 60 and 45 of them were girls and 15 of them were boys.

4.1 Teens use of technology

The first area I have decided to compare is “Teens use of technology”, because whether and how much teens use the technology and services is very important for research of cyberbullying. First of all, I will present results of my research and then I will compare it with the results from American research.

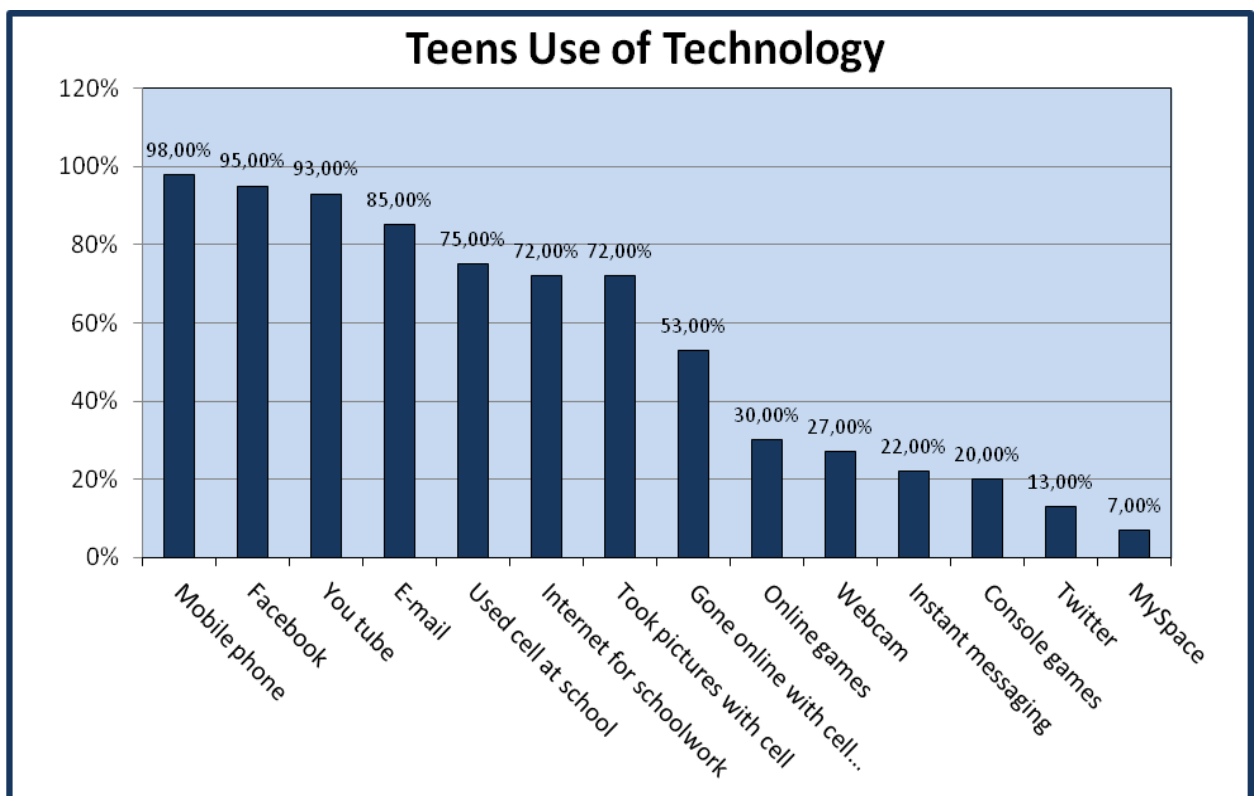

Diagram 1

It is obvious that the most widely used are mobile phones (98% of respondents), Facebook (95% of respondents) and YouTube (93% of respondents). Vice versa the least used is MySpace (7% of respondents) and Twitter (13% of respondents).

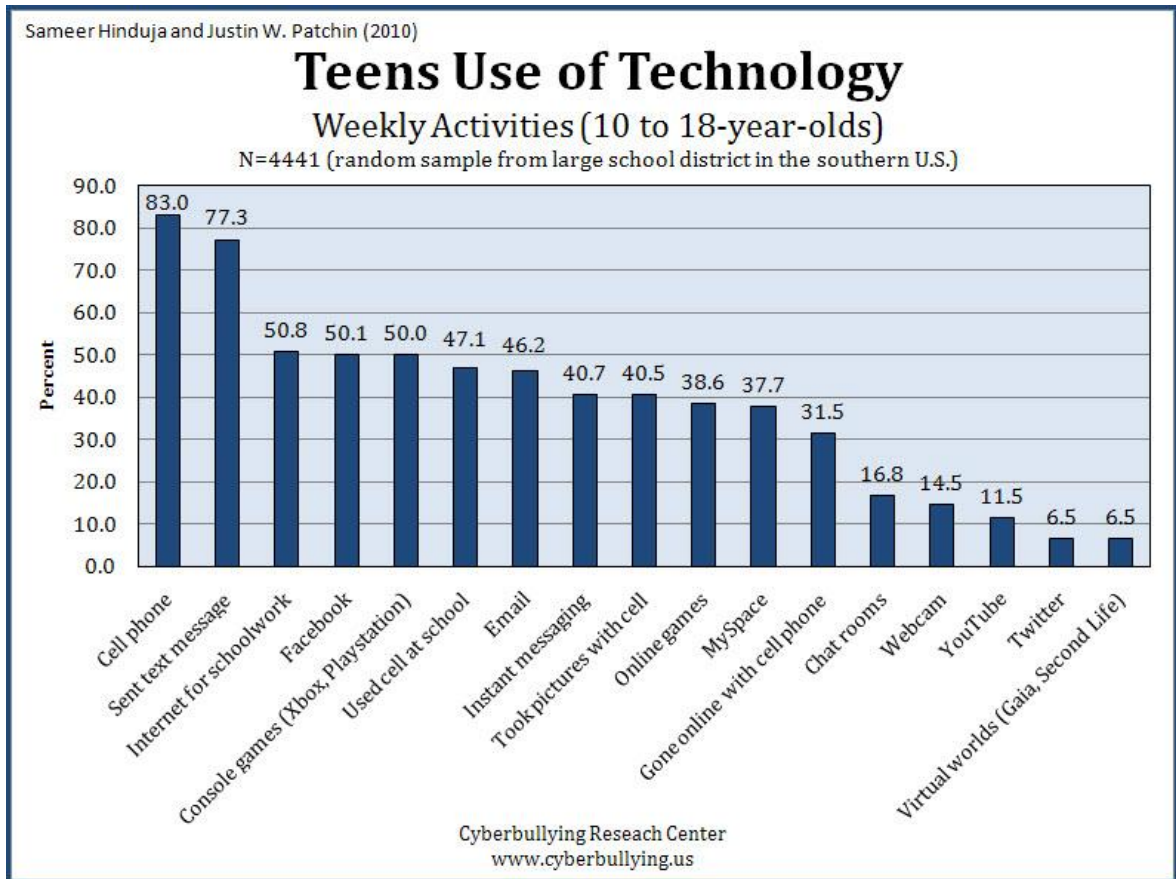

Diagram 2

This research was done on February 2007 and therefore we must take into account that some of these services (Facebook) were not so well-known as nowadays. Although in 2007 Facebook had over fifty millions of active users. [64] According to this diagram, Facebook is used by approximately half of respondents (50.8 %) and the most widely used are still cell phones (83 % of respondents). [65]

The most obvious difference is the number of children using YouTube. Although in my research there is over 93 % of respondents using YouTube, in USA there is only 11.5% children using this service. What may appear surprising is the usage of Twitter. This service has over 100 000 Czech users nowadays [66] but in comparison with Facebook, which has almost 3 millions of users in the Czech Republic [67], it is a very small number, and I would have expected the percentage of Czech children using twitter to be much lower than in the USA. However the opposite is true. In the Czech Republic it is 13 % of respondents beside the USA, there it is only 6.5 %. [65]

4.2 Cyberbullying victimization

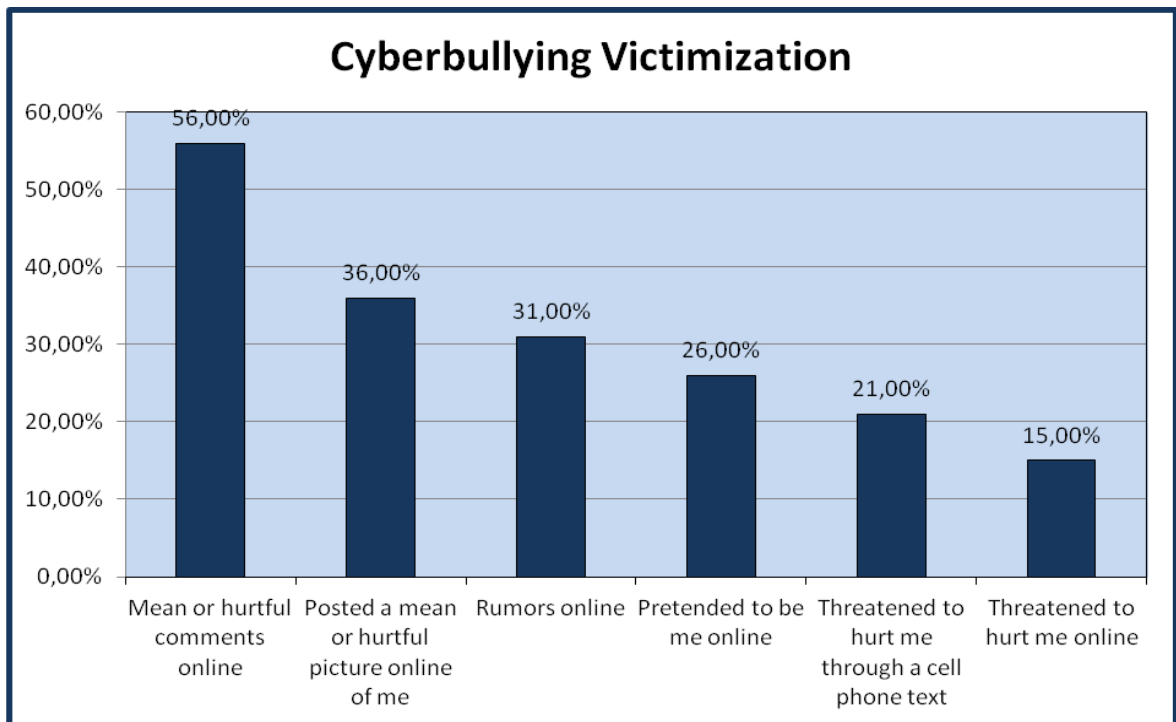

Diagram 3

At first glance, we can see that about a half of the respondents (56 %) have found mean or hurtful comments about themselves online in recent months. This number may seem very high but according to the research which was done by Palacky University Olomouc in 2012, almost half of the Czech children have become victims of cyberbullying. [68] The second most common way (36 % of respondents) to harass other online is posting mean or hurtful pictures online.

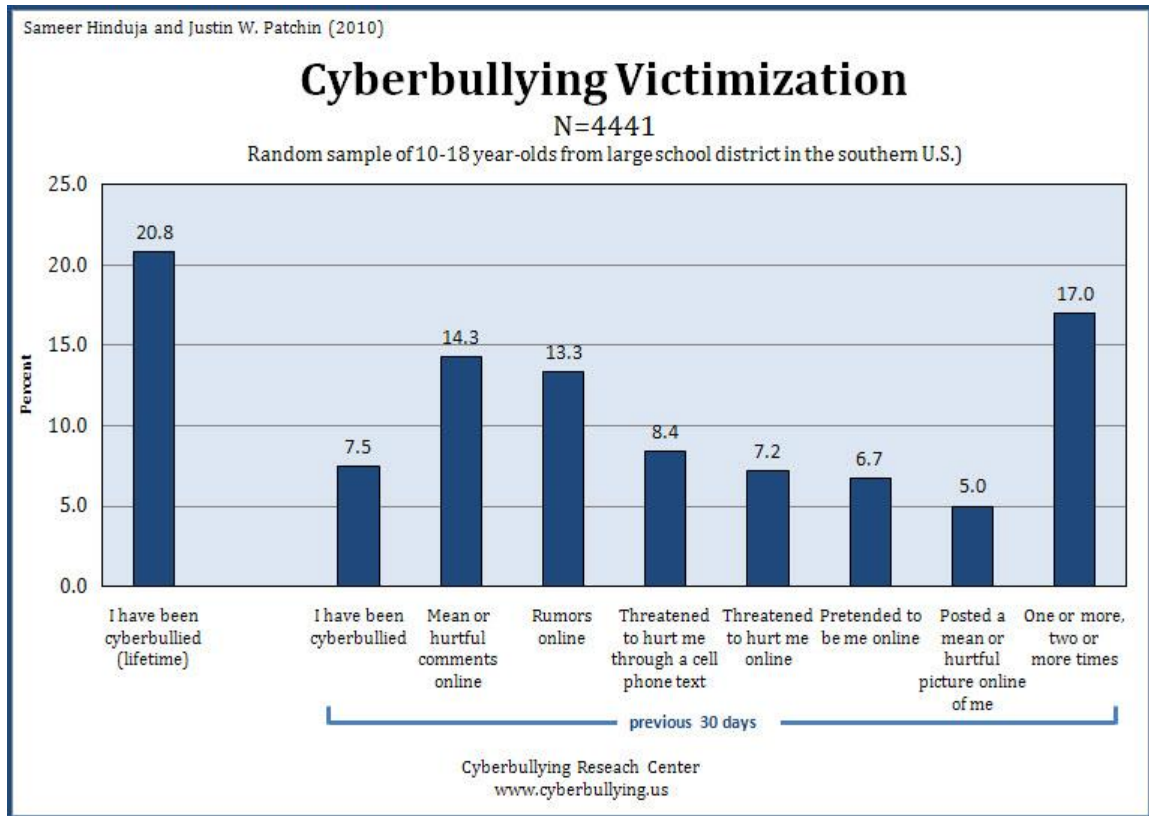

Diagram 4

We can see that percentage in the USA is much lower than in the Czech Republic. However this may be caused by the fact that the research in the USA was done in 2007. Since that time, cyberbullying has become a highly discussed topic and children may do not be afraid and ashamed of talking about them being cyberbullied. The most common way to cyberbullied others is also the posting of mean or hurtful comments online (14.3 % of respondents) and online rumors (13.3 % of respondents). [65]

4.3 Cyberbullying offending

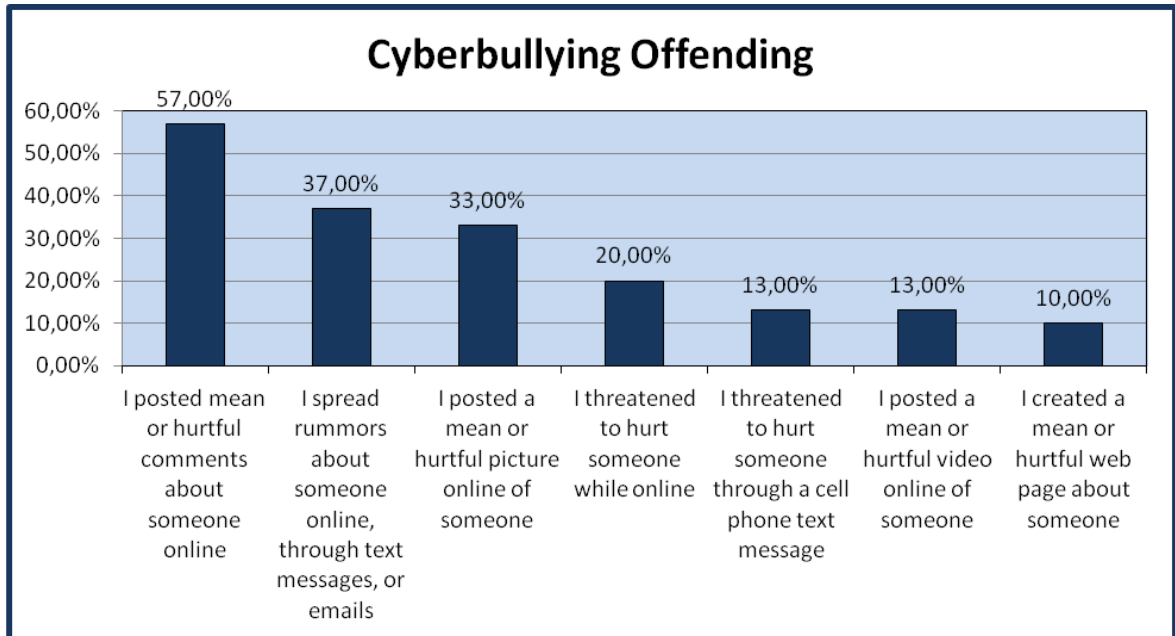

Diagram 5

Over the half of the students in my sample (57 %) admitted they posted mean or hurtful comments about someone online. This number is very high, which is caused mainly by the fact that knowledge of the term cyberbullying is only superficial and children often do not regard posting of hurtful or mean comments online as cyberbullying. Other results are not so high, 37 % of respondents confessed to spreading rumors about someone through text messages or emails while 33 % of respondents admitted they posted a mean or hurtful picture online of someone.

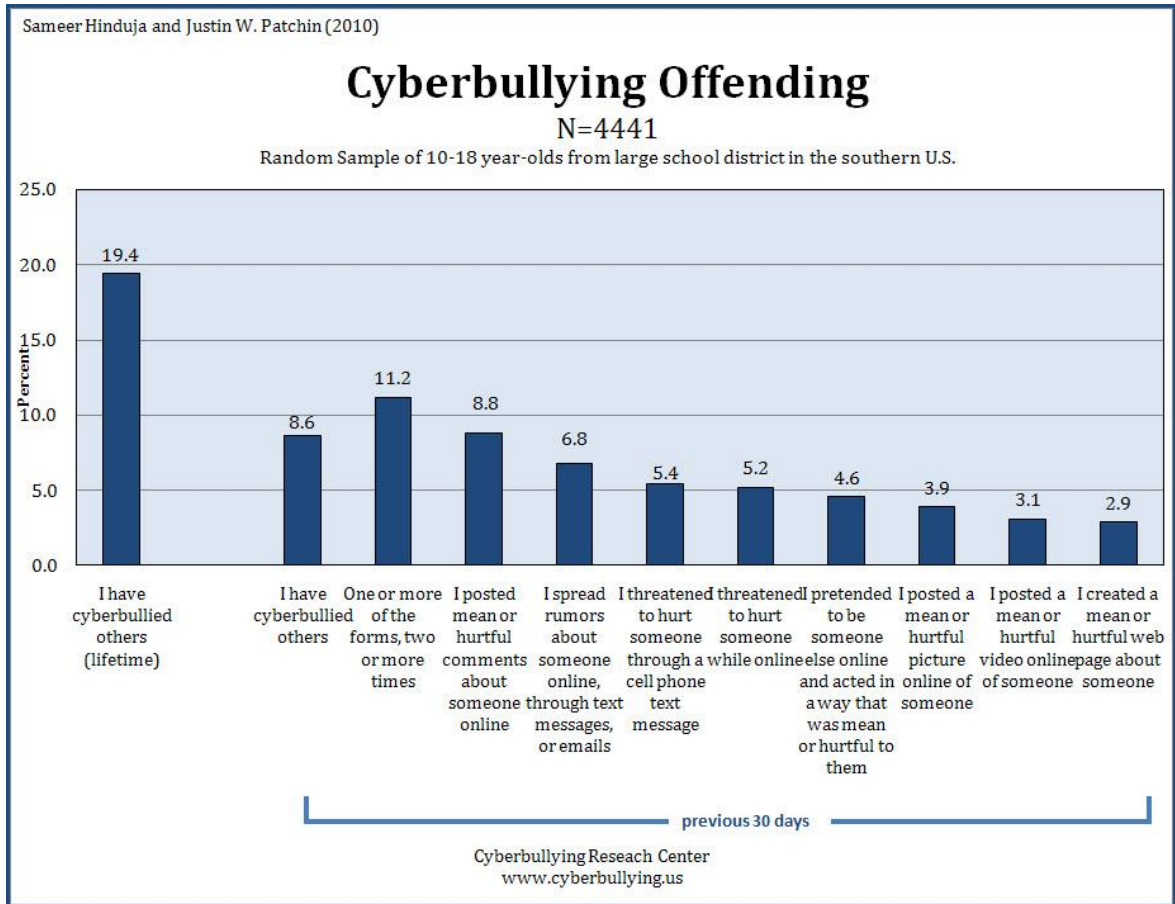

Diagram 6

If we compare the results in the Czech Republic and the United States, it is obvious that the numbers are much lower. The most commonly reported types of cyberbullying is posting mean or hurtful comments about someone online (8.8 % of respondents) and spreading rumors about someone online through text messages or emails (6.8 % of respondents). Reason for this, according the first diagram, is also the fact that nowadays more children use technologies and they have better access to the Internet. [65]

In general, the most surprising results were the usage of YouTube in the USA, the usage of Twitter in the Czech Republic and very high percentage of Czech children being cyberbullied or cyberbullying someone in previous month. Reasons for these differences might be different level of using technologies, culture differences in both countries and also better access to technologies.

5 CONCLUSION

The main focus of my thesis was translation of two selected text dealing with the topic of my thesis “The Internet safety”, which were supplemented with a translation commentary. The thesis is divided into three main sections. The first section includes translation theory, where translation methods and differences between English and Czech can be found. The main sources for this section were the book called *K teorii i praxi překlada* by *Dagmar Knittlová* and the book called *A textbook of translation* by *Petr Newmark*.

The second section consists of two translations and translation commentaries. The first text called “Rules for parents and their children on safer Internet use” was created by Ministry of Education, Youth and Sports of the Czech Republic, it is written in administrative style and it was translated from Czech into English. The second text called “Cyberbullying” was created by Microsoft, it is written in popular-scientific style and it was translated from English into Czech. Both of these texts are supplemented with macro and micro analyses, where I have dealt with differences between these two texts.

My second objective was based on the topic of translated texts thus “Internet safety”. I have done a research concerning the usage of the Internet by children. I decided to conduct this study in the Czech environment in order to compare it with the original research in America. On the web site www.cyberbullying.us I had found results of a research done by Cyberbullying Research Centre, which was done from 2002 to 2007 and I have created a questionnaire that can provide similar answers. The random sample used in United States was from 10 to 18 years old, therefore I have chosen Podmostní Primary School, Pilsen and Secondary Technical School of Mechanical Engineering and Secondary Vocational School of Professor Švejcar, Pilsen. The total number of respondents was 60 and 45 of them were girls and 15 of them were boys.

The conclusion drawn from my research differed widely from that of the original study. This might be of these main reasons: (1) Their study was longitudinal and included over 4000 respondents. Compare to my research that lasted approximately two months and

used substantially smaller amount of respondents. (2) Based on the first translated text, a cyberbullying is an actual topic in American schools where there are for example “Advisory classes” being held every Friday to discuss such issues and teachers are very attentive to avoid any problems in the very beginning.

6 ENDNOTES

1. <http://kidshealth.org/parent/positive/talk/cyberbullying.html>
2. <http://www.ncpc.org/topics/cyberbullying>
3. <http://www.stopcyberbullying.org/prevention/index.html>
4. <http://en.wikipedia.org/wiki/Translation>
5. Levý, J. Umění překladu, p. 22-23
6. Ibid.
7. Žváček, D. Kapitoly z teorie překladu I. (Odborný překlad), p. 14
8. Knittlová, D. K teorii i praxi překladu, p. 33-34
9. Ibid., p. 36-38
10. Ibid.
11. Ibid.
12. Ibid.
13. Ibid., p. 38-39
14. Ibid.
15. Ibid.
16. Ibid.
17. Ibid., p. 39-41
18. Ibid., p. 41
19. Ibid., p. 41-53
20. Žváček, D. Kapitoly z teorie překladu I. (Odborný překlad), p. 26
21. Knittlová, D. K teorii i praxi překladu p. 55-57
22. Ibid.
23. Ibid.
24. Ibid. p. 58-62
25. Ibid.
26. Ibid.
27. Ibid.
28. Ibid., p. 65-69
29. Ibid.

30. Newmark, P. A textbook of translation, p. 45
31. Ibid., p. 45-47
32. Ibid., p. 45-46
33. Ibid., p. 46
34. Ibid.
35. Ibid.
36. Ibid.
37. Ibid.
38. Ibid., p. 46-47
39. Ibid., p.47
40. Knittlová, D. K teorii i praxi překladu, p. 14-15
41. Ibid., p.14
42. http://en.wikipedia.org/wiki/Transcription_%28linguistics%29
43. Knittlová, D. K teorii i praxi překladu, p. 14
44. Ibid.
45. Ibid.
46. Ibid.
47. Ibid.
48. Ibid.
49. Ibid., 14-15
50. Ibid.
51. Ibid.
52. Ibid.
53. Ibid.
54. Dušková, L. Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny
55. Knittlová, D. K teorii i praxi překladu
56. Ibid.
57. Ibid.
58. Ibid.
59. Quirk, R., Greenbaum, A. A University grammar of English
60. Knittlová, D. K teorii i praxi překladu
61. Ibid.

62. Ibid.

63. <http://cyberbullying.us/>

64. <http://en.wikipedia.org/wiki/Facebook>

65. <http://cyberbullying.us/research>

66. <http://www.justit.cz/wordpress/2012/09/15/cesky-twitter-112-028-ma-uzivatelu-a-najdete-na-nem-uz-napriklad-hm-czech/>

67. <http://www.portiscio.net/pocet-uzivatelu-facebooku>

68. http://www.rozhlas.cz/zpravy/politika/_zprava/obeti-kybersikany-se-stal-kazdy-druhy-cesky-teenager-vplyva-z-pruzkumu--1051758

7 BIBLIOGRAPHY

7.1 Print sources

DUŠKOVÁ, Libuše. *Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny*. 3. vyd. Praha: Academia, 2003, 673 s. ISBN 80-200-1073-4.

GROMOVÁ, Edita, Milan HRDLIČKA a Vítězslav VILÍMEK. *Antologie teorie odborného překladu: výběr z prací českých a slovenských autorů*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, Filozofická fakulta, 2007, 243 s. ISBN 978-80-7368-383-2.

KNITTLOVÁ, Dagmar. *K teorii i praxi překladu*. 2. vyd. Olomouc: Universita Palackého v Olomouci, c2000, 215 s. ISBN 80-244-0143-6.

LEVÝ, Jiří. *Umění překladu*. Vyd. 3., upravené a rozšířené verze 2. Praha: I. Železný, 1998, 386 p. ISBN 80-237-3539-X.

NEWMARK, Peter. *A textbook of translation*. New York: Prentice-Hall International, 1988, xii, 292 p. ISBN 01-391-2593-0.

Oxford studijní slovník: výkladový slovník angličtiny s českým překladem. 1st pub. Editor Janet Phillips. Oxford: Oxford University Press, 2010, x, 1094 s., 16 s. barev. obr. příl. ISBN 978-0-19-430654-6.

QUIRK, Randolph a Sidney GREENBAUM. *A University grammar of English*. London: Longman, 1973, xi, 484 s. ISBN 05-825-5207-9.

ŽVÁČEK, Dušan. *Kapitoly z teorie překladu I: (odborný překlad)*. 1. vyd. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 1995, 51 s. ISBN 80-706-7489-X.

7.2 Internet sources

CyberBullying. [online]. [Retrieved 2013-04-16]. Available from:
<http://cyberbullying.us/>

DOČEKAL, Daniel. *Český Twitter má 112 028 uživatelů. A najdete na něm už například i H&M Czech*. In: *JustIt.cz* [online]. 2013 [Retrieved 2013-04-16]. Available from:
<http://www.justit.cz/wordpress/2012/09/15/cesky-twitter-112-028-ma-uzivatele-a-najdete-na-nem-uz-například-hm-czech/>

Facebook. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [Retrieved 2013-04-16]. Available from:
<http://en.wikipedia.org/wiki/Facebook>

HEJL, Zdeněk. *Počet uživatelů Facebooku*. In: *MagazínPortiscio* [online]. [Retrieved 2013-04-16]. Available from:
<http://www.portiscio.net/pocet-uzivatele-facebooku>

Kids Health [online]. [Retrieved 2013-04-08]. Available from:
<http://kidshealth.org/parent/positive/talk/cyberbullying.html>

National Crime Prevention Council [online]. [Retrieved 2013-04-08]. Available from:
<http://www.ncpc.org/>

StopCyberbullying [online]. [Retrieved 2013-04-08]. Available from:
<http://www.stopcyberbullying.org/prevention/index.html>

Transcription. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001 [Retrieved 2013-04-16]. Available from:
http://en.wikipedia.org/wiki/Transcription_%28linguistics%29

Translation. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001, 15 April 2013 [Retrieved 2013-04-16]. Available from:
<http://en.wikipedia.org/wiki/Translation>

8 ABSTRACT

The main focus of my thesis was translation of two selected on the topic “The Internet safety” supplemented with a translation commentary. The thesis is divided into three main sections. The first section includes translation theory, where translation methods and differences between English and Czech can be found. The second section consists of two translations and translation commentaries. The first text is called “Rules for parents and their children on safer Internet use” and it is translated from Czech into English. The second text is called “Cyberbullying” and it is translated from English into Czech. Both of these texts are supplemented with macro and micro analyses, where I have dealt with differences between styles of these two texts.

My second objective was based on the topic of translated texts thus “Internet safety”. I have done a research concerning the usage of the Internet by children. I decided to conduct this study in the Czech environment in order to compare it with the original research in America. I created a questionnaire that can provide the same answers as the American one.

9 RESUMÉ

Hlavním cílem mé práce byl překlad dvou vybraných textů na téma „Internetová bezpečnost“. Oba překlady jsou doplněny o překladový komentář. Má práce je rozdělena na tři hlavní části. První část obsahuje překladatelskou teorii, kde jsou popsány překladatelské postupy a také rozdíly mezi angličtinou a češtinou. V druhé části můžeme najít překlady dvou vybraných textů a překladatelský komentář. První text má název „Pravidla pro rodiče a děti k bezpečnějšímu užívání internetu“ a je překládán z češtiny do angličtiny. Druhý text má název „Kyberšikana“ a je překládán z angličtiny do češtiny. Oba tyto texty jsou doplněny o mikro a makro analýzu, kde se zabývám také rozdíly ve stylu, jakým jsou tyto dva texty napsány.

Druhý cíl mé práce byl založen na tématu překládaných textů, tedy „Internetová bezpečnost. Jako první jsem provedla výzkum, který měl ukázat jak české děti používají internet. Výzkum jsem prováděla s cílem porovnat ho s originálním výzkumem, který byl proveden ve Spojených státech amerických. Vytvořila jsem dotazník, který poskytl stejné odpovědi jako dotazník, který byl zadáván v Americe.

APPENDICES

9.1 Appendix 1 – The first source text

„Pravidla pro rodiče a děti k bezpečnějšímu užívání internetu“

Pro školní výuku i zájmovou činnost se internet využívá ke zjišťování mnoha potřebných údajů. Vedle pozitivních stránek užívání internetu se setkáváme i s negativy, mezi něž patří nebezpečí šíření virů, nebezpečí zneužití osobních dat, možnost kontaktu s nežádoucím jedincem nebo s nevhodnými informacemi. Nebezpečí závislosti na počítači se může projevit závislostí na e-mailové nebo „chatové“ komunikaci, na online okruzích, burzách, online akcích, online nakupování, online pornografii a počítačových hrách. Prostřednictvím diskusních skupin (chatů) a elektronické pošty jsou děti ohroženy možnými pachateli pedofilních forem sexuálního a komerčního zneužívání. Nemálo dětí sleduje pornografii, dětské formy nevyjímaje, na internetu. Přístup k internetu je velmi jednoduchý – děti mohou využívat připojení se z počítačů v domácnosti, ve škole, v internetových kavárnách a klubech.

Na tyto problémy reagují zpracovaná „Pravidla pro rodiče a děti k bezpečnějšímu užívání internetu“.

Některé děti a mladí dospívající lidé se stávají závislími na internetu a jeho žádaných stránkách. Klesá jejich schopnost komunikovat s opačným pohlavím. Dochází k redukci komunikace na pasivní prohlížení obrázků internetu. Přitom tvrdá pornografie může za určitých okolností vést až k násilnému chování a k problémům v intimním životě. Nelze opominout i nebezpečí přetížení organismu při dlouhodobém sezení u obrazovky monitoru s nebezpečím poškození páteře a dalších negativních dopadů na zdraví. U malých dětí hrozí i poškození kůry CNS.

K postihu pornografie lze aplikovat § 205 trestního zákona – ohrožování mravnosti (kdo uvádí do oběhu, rozšiřuje, činí veřejně přístupnými ... zobrazení nebo jiné předměty ohrožující mravnost, v nichž se projevuje neucta k člověku, nebo násilí, nebo která zobrazují sexuální styk s dítětem, se zvířetem nebo jiné sexuálně patologické praktiky, bude potrestán odnětím svobody ...). Přes zjevná negativa běžná internetová pornografie nepodléhá sankcím podle našeho trestního zákona. Je tomu tak do té doby, než začne být bližně zkoumáno, jakým způsobem provozovatel pomoweby zajistí, aby jeho obsah nebyl přístupný osobám mladším osmnácti let.

Proto je potřeba směřovat preventivní opatření ve smyslu upozornění na nebezpečí, které může hrozit při komunikaci cestou internetu k dětem, k rodičům i k širší veřejnosti.

V rámci realizace programu "Internet do škol" je nutno věnovat pozornost poučení dětských uživatelů o bezpečném používání internetu.

Pravidla pro rodiče a děti k bezpečnému užívání internetu" byla poprvé formulována v závěrech II. Světového kongresu proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí v Jokohamě 16.-20. prosince 2001, který pokračoval v práci zahájené na I. Světovém kongresu proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí ve Stockholmu v roce 1996.

V období posledních let došlo k velkému nárůstu preventivních aktivit proti dětské pornografii. Největším mezinárodním fórem s tímto tématem byla např. Konference ve Vídni v roce 1999 a konference pořádaná UNESCO v témže roce v Paříži. Kongres v Jokohamě na tyto aktivity navazoval. Jeho výsledkem byla shoda v principech boje proti dětské pornografii:

- kulová tolerance dětské pornografie na internetu,
- potřeba vytvořit globální partnerství mezi všemi zainteresovanými subjekty a poskytovateli služeb,
- kriminalizace dětské pornografie v celosvětovém měřítku,
- posílení procesu prosazování práva na národní úrovni i zlepšení mezinárodní spolupráce orgánů činných v trestním řízení v jednotlivých zemích,
- užší spolupráce mezi vládami a internetovým průmyslem.

V této souvislosti byla na II. světovém kongresu proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí v Jokohamě distribuována *Pravidla pro rodiče a děti k bezpečnému užívání internetu*.

Zahraníční zkušenosti jsou v České republice aplikovatelné pouze částečně, proto byla nutná jejich úprava vzhledem k dosažené úrovni sociálního a ekonomického rozvoje České republiky a k domácím kulturním obyčejům a tradicím. Předkládaný materiál toto respektuje a je směřován v jedné verzi k dětem, v další verzi k rodičům.

Seznámení rodičů a široké veřejnosti bude realizováno zveřejněním "Pravidel pro děti k bezpečnějšímu užívání internetu" a zveřejněním "Pravidel pro rodiče k bezpečnějšímu užívání internetu jejich dětmi" na webových stránkách MŠMT www.msmt.cz pod kapitolou Prevence – Dokumenty a materiály. Jednotlivé školy mohou tak využívat tyto informace ve své každodenní práci.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy iniciovalo vypracování textů k problematice komerčního sexuálního zneužívání dětí. Tyto texty byly zařazeny do vzdělávacích programů základních, speciálních, středních a vyšších odborných škol. V rámcových vzdělávacích programech je daná problematika zapracována tak, aby byla

sladěna s lidskými právy, prevencí xenofobie a rasismu, Úmluvou o právech dítěte apod. "Pravidla pro děti k bezpečnějšímu užívání internetu" lze využít v předmětech informatika, pracovní činnosti, rodinná výchova, občanská výchova a dalších naukových předmětech. Je vhodné, aby se stala nedílnou součástí zájmové činnosti při kontaktu žáků s internetovými stránkami včetně jejich činnosti v rámci školních knihoven.

V oblasti obecné informovanosti, vzdělávání a prevence se nadále počítá s přiměřeným rozšiřujícím vzděláváním pedagogických pracovníků, s tvorbou metodických materiálů pro školy a školská zařízení a se zapracováním předmětné problematiky do modernizovaných učebnic pro občanskou a rodinnou výchovu. Tato problematika bude rovněž organicky začleněna do společenskovedního vzdělávání na středních a vyšších odborných školách, tak jako i do přípravy budoucích pedagogů na vysokých školách.

Vysvětlení ke každému bodu „Pravidel pro rodiče a děti k bezpečnějšímu užívání internetu“ provede každá škola podle svých podmínek na základě publikací zasilaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a případně dalších aktuálních zdrojů včetně webových stránek resortu školství.

PRAVIDLA PRO DĚTI K BEZPEČNĚJŠÍMU UŽÍVÁNÍ INTERNETU

- 1) Nikdy nesděluj adresu svého bydliště, telefonní číslo domů nebo adresu školy, kam chodíš, jména a adresy rodičů a rodinných příslušníků i jejich telefonní čísla do práce, někomu, s kým jsi se seznámil/a prostřednictvím internetu, jestliže Ti to rodiče (nebo lidé, kteří se o Tebe starají) přímo nedovolí.
- 2) Pokud se neporadíš s rodiči, neposílej nikomu po internetu fotografii, číslo kreditní karty nebo podrobnosti o bankovním účtu a vůbec žádné osobní údaje.
- 3) Nikdy nikomu, ani nejlepšímu příteli, neprozrad' heslo nebo přihlašovací jméno své internetové stránky nebo počítače.
- 4) Nikdy si bez svolení rodičů nedomluvej osobní schůzku s někým, s kým jsi se seznámil/a prostřednictvím internetu. Doma musí bezpodmínečně vědět, kam jdeš a proč. I když Ti rodiče (nebo lidé, kteří se o Tebe starají) dovolí se s takovým člověkem sejít, nechod' na schůzku sám/sama a sejděte se na bezpečném veřejném místě.
- 5) Nikdy nepokračuj v chatování, když se Ti bude zdát, že se tam probírají věci, které Tě budou přivádět do rozpaků nebo Tě vyděsí. Vždy o takovém zážitku řekni rodičům (nebo lidem, kteří se o Tebe starají).

- 6) Nikdy neodpovídej na zlé, urážlivé, nevkusné nebo hrubé e-maily. Není Tvoje vina, že jsi tyto zprávy dostal/a. Když se Ti to stane, oznam to rodičům.
- 7) Nikdy neotvírej soubory přiložené k elektronickým zprávám (e-mailům), pokud přijdou od lidí nebo z míst, které neznáš. Mohou obsahovat viry nebo jiné programy, které by mohly zničit důležité informace a významně poškodit software počítače.
- 8) Vždy řekni rodičům (nebo lidem, kteří se o Tebe starají) o všech případech nepříjemných, vulgárních výrazů na internetu, totéž platí pro obrázky s vulgární tematikou.
- 9) Vždy buď sám/sama sebou a nezkoušej si hrát na někoho, kým nejsi (na staršího, na osobu jiného pohlaví apod.).
- 10) Vždy pamatuj na následující pravidlo a chovej se podle něho: jestliže některá webová stránka bude obsahovat upozornění, že je určena jen pro dospělé nebo jen pro lidi od určitého věku, musí se to respektovat a ti, kteří nevyhovují kritériím nemají takovou stránku otevírat.
- 11) Domluv se s rodiči na pravidlech používání internetu a poctivě je dodržuj. Především se domluv, kdy můžeš internet používat a jak dlouho.
- 12) Provdy si zapamatuj další pravidlo: když Ti někdo na internetu bude nabízet něco, co zní tak lákavě, že se to nepodobá pravdě, nevěř mu – není to pravda.
- 13) Jestliže na internetu najdeš něco, o čem jsi přesvědčen, že je to nelegální, oznam to rodičům.

PRAVIDLA PRO RODIČE K BEZPEČNĚJŠÍMU UŽÍVÁNÍ INTERNETU JEJICH DĚTMI

- 1) Nechte se dítětem poučit o službách, které používá, a ujistěte se o jejich obsahu. Tím zlepšete svou znalost internetu.
- 2) Nikdy svému dítěti nedovolte setkání o samotě s někým, s kým se seznámil na internetu, bez Vaší přítomnosti. Pokud k setkání svolíte, své dítě doprovodte.
- 3) Zajímejte se o internetové kamarády svých dětí stejně jako se zajímáte o jejich kamarády ve škole.
- 4) Základem při komunikaci rodiče s dítětem je otevřenost. Při nepříjemných zkušenostech dítěte s děsivým obsahem nebo nepříjemným člověkem není řešením trestat dítě nebo mu dokonce bránit používat internet, ale poradit mu, jak se v budoucnu nepříjemným zkušenostem vyhnout. Jak se rodič při podobné situaci zachová, určuje, zda se mu dítě svěří i v budoucnu.
- 5) Na místo s nevhodným obsahem se může dítě dostat zcela náhodou. Pro tyto případy neexistuje stoprocentní ochrana a vyplatí se spíše vychovávat dítě tak, aby si podobné skutečnosti interpretovalo způsobem odpovídajícím jeho věku, protože s dítětem nemůžete trávit všechny volný čas.
- 6) Riziko vstupu na stránku s nevhodným obsahem lze snížit jednak prostřednictvím možnosti zabudovaných přímo do internetového prohlížeče, jednak prostřednictvím speciálních programů

obsahujících nepřetržitě aktualizovaný seznam stránek pro děti nevhodných. Tyto programy bývají k dispozici zdarma.

- 7) Uvažujte o společné e-mailové schránce se svými dětmi.
- 8) Dávejte si pozor na soubory, které dítě z internetu stahuje a ukládá je na disk.
- 9) Sledujte, kolik času dítě u počítače stráví. Nepohybuje se ve světě virtuálních her častěji než na hřišti? Nepohybuje se víc na chatu a nekomunikuje s anonymními osobami (skrytými za chatovými přezdívkami) častěji než se svými kamarády? Nepozorujete u něj projevy připomínající závislost na chatování či počítačových hrách? Nedovolte, aby virtuální realita dítě příliš pohltila!
- 10) O radu při výchově dětí ke správnému užívání internetu můžete požádat pedagoga, psychologa či pracovníky internetových firem.

MŠMT ČR

9.2 Appendix 2 – The second source text

Chapter 6

Cyberbullies

Megan Meier, a 13-year-old from Dardenne Prairie, Missouri, met 16-year-old Josh Evans online at MySpace. In a few short weeks, the two became close friends online, although they never actually met in person. Josh claimed to have recently moved to the nearby town of O'Fallon where he was homeschooled and didn't yet have a phone. Still they corresponded online often and Megan's family reported her in good spirits. But after a few weeks, what began as an online flirtation turned nasty. Josh reported hearing that Megan wasn't very nice to her friends. He reposted Megan's messages without her permission. Hurtful comments about Megan were posted online.

Then Josh sent a final message stating that, "Everybody in O'Fallon knows how you are. You are a bad person and everybody hates you... The world would be a better place without you." Shortly after that, Megan committed suicide.

Megan's experience was tragic—even more so because Josh Evans didn't actually exist. The MySpace account using his name was created by 49-year-old Lori Drew, the mother of a former friend of Megan's who lived just four houses away. Prosecutors discovered that the hurtful messages were sent by Drew and her then 18-year-old temporary employee, Ashley Grills. In addition, Lori Drew was fully aware that Megan was being treated for depression before she initiated the hoax.

In response to Megan's death, cyberbullying has become a nationally recognized problem. WiredSafety has initiated a program to encourage teens to take **Megan's Pledge** and also agree not to "use technology as a weapon to hurt others."

Sadly, Megan is far from the only teen harassed beyond endurance by cyberbullies. Nor is MySpace the only venue for attacks. On January 14, 2010, 15-year-old Phoebe Prince of South Hadley, Massachusetts committed suicide after a year of cyber attacks via text message and Facebook by a group of girls at her school. If you think only girls are targeted by cyberbullies, think again. Boys are also at risk, as was evidenced by the suicide of 13-year-old Ryan Patrick Halligan of Vermont, who had suffered months of cyberattacks by bullies questioning his sexual orientation. In 2008, a 16-year-old Brighton boy barely survived a suicide attempt following an extended "relationship" with what turned out to be a fictitious boy named Callum on the networking site Bebo.

What all of these teens had in common was a vulnerability to betrayal and humiliation from online Friends who weren't what they appeared to be.

6.1 Bullies Go Digital

School yard bullies have been an issue since the days of the one-room school house. Today, those bullies simply have a larger venue and a lot more victims to pick from. The term **cyberbullying** covers a wide range of harassing behaviors. Cyberbullying often includes posting hateful messages on social networking sites that reach hundreds of local kids. In the past, it simply felt like bullies could trash your reputation to nearly everyone at school. Today, with kids having literally hundreds of online Friends, those same bullies really *could* reach nearly everyone at school.

Cyberbullying isn't limited to computers either. It can also include sending harassing text messages and inappropriate photos via cell phone. Sometimes, kids upload those texts from cell phones to websites, expanding their audience and furthering the damage.

Cyberbullying A form of intimidation and harassment using electronic means such as email, text messages, chat rooms, and social networking sites.

Cyberbullying can take many forms. Some bullies attack by sending insulting or threatening emails or cell phone text messages. Others attack on social networking sites by creating hate groups. A few attack in multiple formats at the same time, leaving their victims feeling constantly under siege. One teen reported being bullied by an ex-boyfriend on Facebook, MySpace, and Bebo, by email, on Twitter, in YouTube videos she didn't authorize, and even through text messages. Eventually, she was afraid to turn on her computer or answer her phone.

I hate u everyone hates u...
u should just die.
—Anonymous posting to a teen's
website

Other bullies are less persistent but astonishingly mean. Some bullies have used online polling sites to create contests for the fattest or ugliest person in their school. Sadly, today's technology provides ample opportunities for anonymous cruelty.

How bad is it? Over half of middle-schoolers have been bullied online at least once. And just about every teen we talk to either knows someone who has been bullied, or has been bullied themselves.

6.2 Online Reputation Attacks

The most common form of cyberbullying is the online reputation attack. Your online reputation is important. Unless you're planning to step back from the 21st century altogether, a sizeable portion of your life will be spent, discussed, and recorded online. At some point, your Friends may outnumber your friends. At the very least, you're going to have some heavy cross-over between your real and virtual worlds. A bad reputation in one is bound to have repercussions in the other. For this reason, online reputation attacks are the primary method of attack used by cyberbullies.

6.2.1 Frontal Assaults

Most online reputation attacks by cyberbullies are pretty straight-forward. A common attack is the social networking hate group. This consists of a social networking site group or other web page that is literally entitled “I Hate John Doc.” Not terribly original, but we’ve already established that cyberbullies aren’t very bright.

A quick scan of social networking groups revealed literally thousands of hate groups. One group that really exemplified the concept was the Facebook group named “I hate Jeremy _____.” We’re being delicate here, of course. The real group name listed Jeremy’s complete first and last name. It also had photos of Jeremy, the name of his high school, and status postings announcing, “I hate Jeremy, how about you?”

Clearly, the Jeremy hate group was an incidence of cyberbullying. How can we tell? First, there’s the obvious “I hate” naming scheme. Another clue is that the administrators and nearly all members of the group attended the same high school. Interestingly, the Profiles of Jeremy’s haters seemed especially lame. Jeremy, on the other hand, seems to be an intelligent, well-behaved kid. In twenty years, those cyberbullies may very well be bringing Jeremy’s coffee or flipping his burgers. Of course, that won’t affect how badly Jeremy may feel today.

Technically, of course, hate groups aren't allowed. Virtually all social networking sites explicitly ban this type of group. The Jeremy hate group actually violates three of the Facebook terms of usage where users agree not to harass other users, not to post content that is hateful, and not to encourage others to violate the terms of usage.

So why doesn't Facebook automatically remove hate groups? Surprisingly, that's not as easy as it sounds. There are many people, places, and things that it's perfectly okay to hate online. For instance, there are many long-time members of the group "I hate Brussels sprouts." It's also okay to hate television shows, movies, and musical groups. Based on the number of fan groups and hate groups, Facebook users obviously have a serious love/hate relationship with the *Twilight* films. Individuals are also fair game IF they happen to be public figures. This includes politicians, although you should definitely use common sense in your posts there. While it's within your first amendment rights to hate any elected official, if you're even thinking about making any empty threats, remember that the FBI, CIA, Secret Service, and NSA all have people scanning the Internet for potential threats to national security.

6.2.2 Identity Assaults

Identity assault, like identity theft, occurs when someone else pretends to be you. The difference is why. With identity theft, the perpetrators impersonate you in order to get something for themselves. That might be a credit card they don't need

to pay for (since you'll be blamed for the bill). Or it might be a social security number they can sell to an undocumented worker. The point is that identity thieves don't actually care about YOU. They want your identity for what THEY can get out of it. Identity assault, on the other hand, is ALL about you.

In an identity assault, the cyberbully impersonates you in order to trash your reputation. Bullies often create websites in their victims' names, then fill those websites with hateful speech or content. The idea is to make anyone who reads the website think that you're a terrible person. A city judge in Ohio fell victim to this type of identity assault when a criminal he'd sentenced earlier created a web page in the judge's name that portrayed him as a racist pedophile. The bully doesn't need to create pages either. He or she can just use your real name and address to register at sites that promote drug use, pornography, or any other issue that would make you look undesirable to a college admissions officer, potential employer, or recruiter who was researching your identity online.

Most cyberbullies stick to insulting and threatening their victims. However, a small number actually commit crimes on behalf of their victims. In 2007, an Internet crime fighting group called CastleCops was attacked by someone who flooded their PayPal account with donations from scammed PayPal accounts. The PayPal victims knew nothing of the intermediary. All they saw was that their accounts had been ripped off and that the money was routed to CastleCops. The damage to CastleCops' reputation was substantial.

6.3 Reputation Management

Your online reputation is more important than you probably realize. Most employers routinely check online postings of job candidates. A reputation smear in high school could affect your earning potential 10 years later. To prevent problems, your best bet is to monitor your online reputation and move quickly if you find any problems.

6.3.1 Google Yourself

To protect your online reputation, you need to know what people are saying about you online. One way to do that is to Google yourself. (Or Yahoo! Or Bing. Any of the major search engines will work. Since they don't always look the same places, it might even be good to search yourself using more than one search engine.)

The downside to Googling is that it doesn't work well for people with incredibly common names. John Smith returns 100,000,000 search results. Unless your given name or surname is incredibly uncommon, the chances are that you'll need to search for more than just your name. The plus side is that if your name is that common, no one is going to assume that the John Smith registered as an aspiring neo-Nazi is really you and not some other John Smith.

If your name is fairly common, you'll want to search for your name AND city or your name AND phone number, etc. Also search for your email address.

6.3.2 Call in the Professionals if You Need To

If you find that your online reputation has been compromised, you'll want to do something about it as quickly as possible. Even if it doesn't seem important now, it may become very important in a few years when you look for your first job. According to a Cross-Tab report, 70% of recruiters have rejected candidates based on information found online. If you're going to be rejected based on something online, it should at least be something *you* actually did or said, not something posted by a cyberbully to make you look bad.

Your first response should be to complain directly to the site on which you found information damaging to your reputation. Most sites promptly remove any postings that might be construed as harassment.

If that doesn't work, consider contacting a professional. A number of companies actually specialize in reputation clean-up. Defendmyname, Naymzma, and ReputationDefender are just a few. Don't expect miracles though—and do expect a substantial price tag. Monitoring services, which search the Internet for potentially damaging posts by you and about you, are quite reasonable at around \$10 to \$15 a month. However,

that just FINDS the nasty stuff about you. Actually removing that information costs upwards of \$30 per item.

While you're notifying professionals, don't forget to notify law enforcement professionals if appropriate. Otherwise, you could end up with the same problem as this teen who posted to Ask.com on Yahoo!

6.4 Protecting Yourself from Cyberbullies

While reputation clean-up is possible, it tends to be difficult and expensive. It's much better to protect yourself from cyberbullies in the first place than to try to undo the damage they can do. Like most areas of computer crime though, that protection is hard to come by.

When the "MySpace Mom Suicide" story broke, public attention was immediately focused on the issue of cyberbullying. Since then, the case has served to illustrate the difficulties of legally protecting kids from online harassment, even blatantly harmful harassment as in this case. Initial public reaction to Megan's suicide was followed within a year by criminal prosecution. In November 2008, 49-year-old Lori Drew was convicted in what legal experts consider the first official prosecution of cyberbullying. That conviction was based on Drew having violated the MySpace terms of service which require users to provide factual information about themselves, and to agree not to use the service "to harass or harm other people." In July 2009, however, that conviction was overturned on the grounds that the

parties involved never actually read the terms of service before clicking the button to agree to them. (We discussed earlier how malware writers count on users not reading EULAs in order to “legally” dump unwanted adware. Apparently, cyberbullies are also protected by users agreeing to terms they haven’t read.)

The Drew case also led to the introduction of the Megan Meier Cyberbullying Prevention Act. However, as of 2009 that bill was stalled in committee. Several media outlets reported serious problems with First Amendment Rights in the proposed bill. That’s likely to remain an issue with any laws regarding cyberbullying. It’s nearly impossible to protect Free Speech, as our society strives to do, without at least sometimes protecting hateful speech as well.

So what can you do to help? If you know about a cyberbullying incident at school, report the abuse—even if it’s not you being targeted. Make it a personal crusade not to tolerate cyberbullying. Remember, a crusade can be started by anyone, anywhere. After Megan Meier’s suicide, a group of teens began a crusade to stop cyberbullying as a way to honor Megan’s memory. They created Megan’s Pledge, a commitment by teens to work against cyberbullying. Consider involving your school in their crusade.

What else can you do to protect yourself and your friends from cyberbullies? Be vigilant and mind the top ten steps to prevent cyberbullying:

1. **Know your Friends.** Some teens put themselves and their information at risk by accepting people they don’t actually know as online Friends. They seem to believe that everybody does this. That’s not true. A 2008 study of teen social networking site users by University of California researchers found that only 5% of teens had online friends they didn’t actually know offline. So feel more comfortable next time you *Ignore* a Friend request from someone you don’t recognize.
2. **Sign Megan’s Pledge** and encourage your school to have every student sign the pledge. Don’t forget that cyberbullying attacks are successful because other kids hop on board and become attackers rather than rallying against the attackers. You can download the pledge kit from stopcyberbullying.org.

3. **Limit the information you post.** Never include personally identifying data like your home address or phone number. This can protect you from identity assault.
4. **Set your Privacy settings carefully.** Social networking sites now allow you to designate privacy settings on virtually everything you post—status updates, photos, group memberships—as you make those postings. Carefully consider how public you want to be about your private life. Don't think just because you set your page to private that it cannot be accessed.
5. **Know what your Friends post about you**—in photos as well as in words. Your friends may not be as concerned with protecting your privacy as you are.
6. **Trust your instincts.** If a new Friend begins to creep you out, unFriend them. Fast.
7. **Think *before* you click.** Don't forget that you can't take something back once you hit send or post. If you're not sure whether something's appropriate, it's probably not. Be especially careful about posting anything when you're mad or upset. If you find yourself seething about something you've read online, take a break away from your computer before you respond.
8. **Report abuse.** Actions online can do more than hurt. Reporting abuse might even prevent a suicide. How would you feel if you knew and DIDN'T say anything? Is that something you want to carry around with you for the rest of your life?
9. **Don't bully yourself.** Think carefully before each and every post. Too much online reputation damage is self-inflicted when people post first and think later.
10. **Don't bully others.** Treating others the way you want to be treated is *never* a bad decision. It will also protect you from cyber attacks in retribution.

9.3 Appendix 3 – A questionnaire

Kyberšikana

Dobrý den, prosím o vyplnění dotazníku, který souvisí s mým výzkumem v oblasti kyberšikany v České republice. Dotazník není žádná zkouška, slouží pouze jako informační základ k dalšímu porovnávání s ostatními zeměmi. Na dotazník se snažte odpovídat pravdivě, je anonymní a Vaše odpovědi nebudou nijak dále používány nebo zveřejňovány, slouží pouze pro podklad k mojí bakalářské práci. Předem Vám mnohokrát děkuji. Karolína Ťoupalová

Jaké používáš technologie? Vhodné zaškrtni

- Mobilní telefon
- Využívám internetu pro práci do školy
- Facebook
- Herní konzole
- Používám mobil ve škole
- E-mail
- Rychlé zasílání zpráv (Vocab, Viber)
- Pořizování fotografií s pomocí mobilního telefonu
- Online hry
- MySpace
- Používání internetu na mobilním telefonu
- Chatování
- Web kamera
- YouTube
- Twitter

Za celý svůj život: Vhodné zaškrtni

- Byl/a jsem šikanován/a
- Někdo o mě online napsal škodlivý komentář
- Našel/našla jsem o sobě nějaké nepravdivé zvěsti online
- Někdo mi vyhrožoval přes SMS zprávy
- Někdo mi vyhrožoval online
- Někdo se na internetu vydával za mě
- Někdo zveřejnil mojí fotografii, která mě nějak může poškodit

Za celý svůj život: Vhodné zaškrtni

- Použil/a jsem proti někomu kyberšikanu
- Napsal/a jsem online o někom nějaký urážlivý komentář
- Šířil/a jsem o někom nepravdivé zvěsti online, přes email nebo mobilní telefon
- Vyhrožoval/a jsem někomu přes SMS zprávy
- Vyhrožoval/a jsem někomu online
- Zveřejnil/a jsem online něčí fotografii, která by ho mohla poškodit
- Zveřejnil/a jsem online něčí video, které by ho mohla poškodit
- Vytvořil/a jsem o někom webovou stránku, která by ho mohla poškodit

Jsem: Vhodné zaškrtni

- Dívka
- Chlapec